მ ა ტ ი ა ნ ე

ჟურნალი გამოდის 1989 წლიდან, 12 დეკემბერი, 2015წ. №3-4(13-14)

მოქალაქეთა პოლიტიკური გაერთიანება
„საქართველოს ჰელსინკის კავშირი-
– ეროვნული აღორძინების"
თავისუფალი საზოგადოებრივ-პოლიტიკური
ჟურნალი

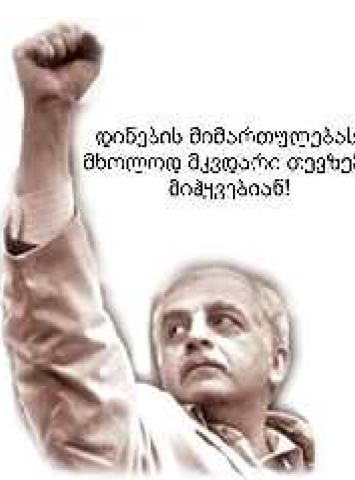

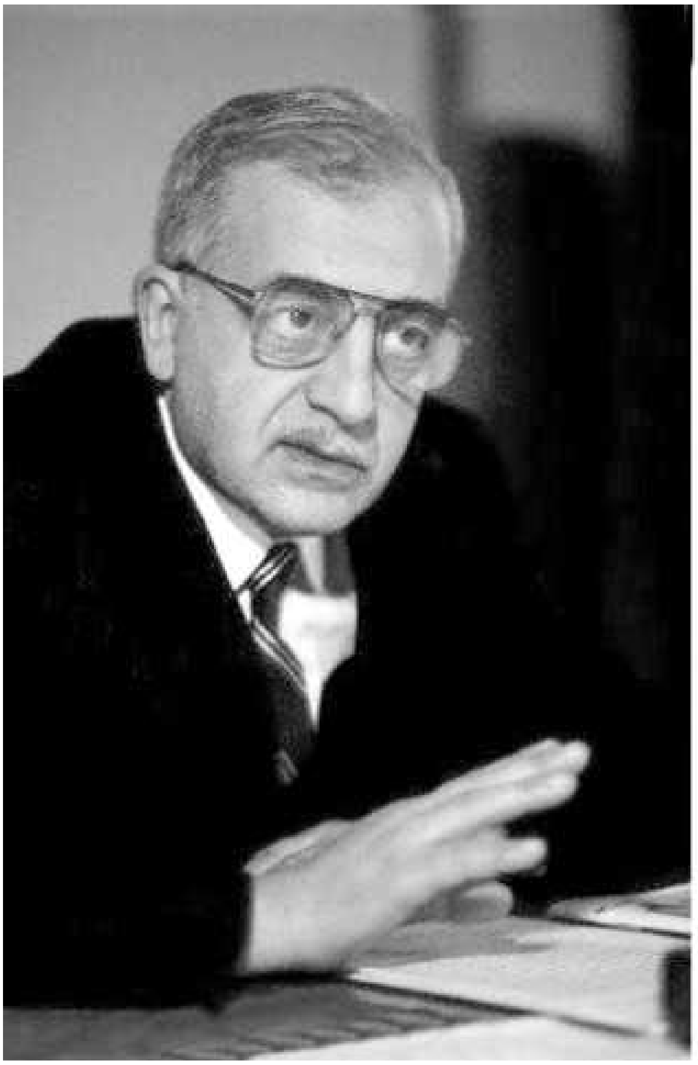

,,მთავარია, გავაღვიძოთ ხალხში ეროვნული თვითშეგნება, განსაკუთრებით ახალგაზრდობაში. მივცეთ ხალხს ცოდნა ჩვენი ისტორიის, ჩვენი ეროვნული ვინაობის შესახებ, რათა ქართველნი აღარ წამოეგონ უმეცართა და შეგნებულ პროვოკატორთა ანკესზე, რომელთაც მიზნად დაუსახავთ საქართველოს კუთხეებად დაქუცმაცება და მტრისთვის ხელის შეწყობა მისი მოსპობასა და ასიმილაციაში''

ზ.გამსახურდია

საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფო მეთაური - საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტის მოვალეობის შემსრულებელი, საქართველოს რესპუბლიკის დევნილი, ემიგრაციული მთავრობის თავმჯდომარე, საქართველოს რესპუბლიკის პრემიერ მინისტრი ბატონი ბესარიონ გუგუშვილი 70 წლისაა

საქართველოს რესპუბლიკის დევნილი, ემიგრაციული მთავრობა და ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი - ეროვნული აღორძინება" დაბადებისდღეს - 70 წლის იუბილეს ულოცავს საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფო მეთაურს - საქართველოს რესპუბლიკის პრეზი-დენტის მოვალეობის შემსრუ-ლებელსა, საქართველოს რესპუბლიკის დევნილობაში მთავრობის თავმჯდო-მარეს, უბადლო, გამორჩეულ პიროვნებას, ჩვენს უახლოეს უფროს მეგობარსა და თანამებრძოლს - ბატონ ბესარიონ გუგუშვილს!

ბატონ ბესარიონსა და მთელს მის ლამაზ ოჯახს, ვუსურვებთ ჯანმრთელობას, ულევ სიხარულსა და უსაზღვრო ბედნიერებას!

უფალი იყოს თქვენი მფარველი მუდამ!

„საქართველოს ჰელსინკის კავშირი - ეროვნული აღორძინების“

გ ა ნ ც ხ ა დ ე ბ ა

აგერ უკვე ოცდაოთხი წელია კვლავ რთული და მძიმე პერიოდია საქართველოში.

ოცდაოთხი წელია არ შემწყდარა ეროვნულ–სარწმუნოებრივი მსოფლმხედველობით ეროვნულ–განმათავისუფლებელი მოძრაობის ბრძოლა სამართალმემკვიდრეობისა და კანონიერების აღდგენის რთულ სამართლიან გზაზე.

ბოლო პერიოდში ჩვენს ქვეყანაში მიმდინარე პროცესებმა, საზოგადოების პოლიტიკური ინტრიგებით მეტისმეტად გატაცებამ, მერკანტილური ინტერესების ასრულების დაუოკებელმა ჟინმა ქართული სახელმწიფოებრიობა საფრთხის წინაშე დააყენა.

სამწუხაროდ, დღესაც, საქართველოში მძვინვარებს ანტიდემოკრატიული, ანტიეროვნული, ანტისარწმუნოებრივი, ანტისახელმწიფოებრივი მარიონეტი და მოძალადე რეჟიმი, რომელიც აგერ უკვე ბოლო ოცდაოთხი წელია დემოკრატიის ნიღბით, არამარტო საკუთარ ხალხის, არამედ მსოფლიო თანამეგობრობის შეცდომაში შეყვანას ცდილობდა და ცდილობს კვლავაც.

„დემოკრატიული არჩევნების“ ფასადებით შელამაზებითა და ცრუ „ოცნების“ გზით პუტჩი დღესაც გრძელდება საქართველოში.

საერთო-სახალხო გამოფხიზლებისაკენ ქმედების დროა!

ეროვნულ-სახელმწიფოებრივი აღორძინების ერთადერთი გზაა სახელმწიფოს სამართლებრივ, ლეგიტიმურ რელსებზე დაბრუნება და უზენაესი კანონიერების აღდგენა საქართველოში.

ჭეშმარიტად დროა ზევრად მტკიცედ ვიცავდეთ ეროვნული ხელისუფლებისა და ეროვნულ–სარწმუნოებრივი მოძრაობის პრინციპებს!

„საქართველოს ჰელსინკის კავშირი – ეროვნული აღორძინება“ საქართველოს რესპუბლიკის დევნილ, ემიგრაციულ მთავრობასთან და საქართველოს პოლიტიკურ და საზოგადოებრივ პარტიათა გაერთიანება „მრგვალი მაგიდა – თავისუფალი საქართველოსთან“, ასევე, სხვა ეროვნულ-სარწმუნოებრივი და სამართლებრივი სახელმწიფოებრივი ნიშნის მქონე საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ ორგანიზაციებთან ერთად კვლავაც მზადაა კანონიერების სამართლებრივი აღდგენის პრინციპებით სამართალმემკვიდრეობისა და კანონიერების აღდგენისათვის ბრძოლის გასაგრძელებლად.

და თუ ამ ბრძოლაში კიდევ სხვა ნებისმიერი, ეროვნულ–სარწმუნოებრივი ძალა ჩაერთვება, ჩვენ მხოლოდ მივესალმებით მათ.

კვლავაც, ვაცნობიერებთ რა ქვეყანაში შექმნილ რთულ და საფრთხის შემცველ ვითარებას, ქვეყნის მომავალზე პასუხისმგებლობის გრძნობით მივმართავთ სრულიად საქართველოს:

ჩვენ ვგმობთ ძალადობაზე, შიშზე, არასამართლიანობაზე, უკანონობასა და ტყუილზე დაფუძნებული, დღემდე არსებული, ყველა უკანონო ხელისუფლების „მოღვაწეობას“ და მოგიწოდებთ, ყველამ უნდობლობა და დაუმორჩილებლობა გამოვუცხადოთ ვითომ დემოკრატიულად და ვითომ არჩევნების გზით მათი ძალაუფლების მორიგ გახანგრძლივებას, როგორც დამნაშავე, უზნეო მმართველობის რეჟიმის მემკვიდრეთა და არსებულ საყრდენს.

სახელმწიფოს სამართალმემკვიდრეობისა და კანონიერების აღდგენა და მომავალი ხელისუფლების სამართლიანი, ლეგიტიმური გზით არჩევა, „ამისტებად“ და „იმისტებად“ დაყოფილი საქართველოს ერთხელ და სამუდამოდ გამთლიანება და რეალური ეროვნული თანხმობის მიღწევის შესაძლებლობაა. ამასთან, ეს გზა, დაკარგული ტერიტორიების დაბრუნების, ქვეყნის საბოლოო, საერთაშორისოდ აღიარებული სამართლიანობისა და გადარჩენის ერთადერთ გზად რჩება და კვლავაც ომახიანად, ხმამაღლა, ისმის ჩვენი ჭეშმარიტად მამულიშვილური სიტყვა:

„აი. მოდის ახალი არჩევანი, წარმოგიდგათ უფალი, დანო და ძმანო, წარმოგიდგათ უფალი და გეუბნებათ:

ქართველო ერო, შენი ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობა კვლავ მივიდა გზა გასაყართან.

შენს წინაშე არის ორი გზა, აი, გზა ილია მართლისა, აი, გზა სიწმინდისა, ზნეობისა. აი, გზა დემოკრატიისა, აი, გზა ჭეშმარიტებისა და უმანკოებისა და, აი, გზა ყაჩაღობისა და მზაკვრობისა, აი, გზა ტერორიზმისა!

აირჩიე, ქართველო ერო, აირჩიეთ, ქართველებო, აირჩიეთ ქრისტეს გზა და კეთილის გზა, აირჩიეთ ილია მართლის გზა, რამეთუ ეს გზა განსაწმენდელთან მიგვიყვანს! და ვინც წავა წარწყმედის გზით, ბარაბას გზით, შეჩვენებულ იყოს უკუნისამდე.

ჩვენ, ძმანო და დანო, ვდგევართ პირისპირ სატანასთან, გველეშაპთან. ან ჩვენ დავამარცხებთ მას წმინდა გიორგის ძალისხმევით, ან ის შთანთქავს ჩვენს ისტორიულ ზედ-იღბალს და გაგვთელავს ჩვენ ეს კოსმიური

გველეშაპი, ეს პლანეტარული მხეცი, ანტიქრისტე, რომელიც წარმოგვიდგა და გვეუბნება: აი, ეროვნული მოძრაობა და ეროვნული მოძრაობის ნიღბით, საფარით მოდის ანტიქრისტე, მოდის ბარაბა და მოდის შეჩვენება." კურთხეულ იყოს და გაუმარჯოს ილია მართლის გზას, ზვიად გამსახურდიასა და მერაბ კოსტავას გზას!

ჩვენ, საქართველოს რესპუბლიკის ემიგრაციული მთავრობის წარმომადგენლები, საქართველოს რესპუბლიკის სამართალმემკვიდრე და კანონიერი ხელისუფლების ინსტიტუციები, კვლავაც ვადასტურებთ ჩვენს ერთგულებასა და მხარდაჭერას საქართველოს რესპუბლიკის სამართლებრივი კონსტიტუციისა და სახელმწიფოებრიობის მიმართ!

მოვუწოდებთ, უცხოეთში და საქართველოში მცხოვრებ ჩვენს მამულიშვილებს, საზოგადოებრივ და პოლიტიკურ ორგანიზაციებს და სხვა ერების ღირსეულ შვილებს, ლეგიტიმური ხელისუფლების აღდგენის გზით, მტკიცედ დაადგნენ, ეროვნულ-სახელმწიფოებრივი აღორძინების სამართლებრივ გზას საქართველოში.

სამართლებრივი და კანონიერი სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აღდგენა, რომელიც ზვიად გამსახურდიასა და მერაბ კოსტავას მიერ დაფუძნებული ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის კონსტიტუციურად პირველი ეტაპის მთავარი მიზანი იყო, ორგანულად უკავშირდებოდა, შემდგომ პერიოდში, შემდგომი ეტაპის - ეროვნულ-სარწმუნოებრივი ცნობიერებით, მსოფლმხედველობითა და იდეოლოგიით დამოუკიდებლობიდან თავისუფლებისაკენ სწრაფვას, დამოუკიდებელი საქართველოს რესპუბლიკის მართლმადიდებლურ-ქრისტიანული ხასიათის სახელმწიფოდ გარდაქმნა-ჩამოყალიბებას.

ღმერთი იყოს ჩვენი შემწე საქართველოში სამართალმემკვიდრეობის, კანონიერების, სამართლებრივი და კანონიერი ყველა სახის არჩევნების დანიშვნითა და ჩატარების გზით ეროვნული ხელისუფლების აღდგენის საქმეში.

დღესაც, კვლავ ამაყად ვაცხადებთ, რომ მოქალაქეთა პოლიტიკური გაერთიანება „საქართველოს ჰელსინკის კავშირი - ეროვნული აღორძინება" (შემოკლებით „საქართველოს ჰელსინკის კავშირი"), დღესაც არის თანამოაზრეთა პოლიტიკური გაერთიანება, საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტის, ბატონ ზვიად გამსახურდიას მიერ საქართველოში 1976 წელს ბატონ მერაბ კოსტავასთან და სხვა თანამოაზრეებთან ერთად ჩამოყალიბებული „ჰელსინკის ჯგუფის", შემდგომ „საქართველოს ჰელსინკის კავშირისა" და მოგვიანებით მისი საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ ორგანიზაციად გარდაქმნის შედეგად ჩამოყალიბებული ორგანიზაციის სამართალმემკვიდრე, საქმიანობისა და ტრადიციების გამგრძელებელი.

„საქართველოს ჰელსინკის კავშირი - ეროვნული აღორძინებას" დღემდე არ შეუწყვეტია არსებობა და ბრძოლა სახელმწიფოებრივი სამართალმემკვიდრეობისა და კანონიერების აღდგენისათვის, რასაც დღემდე არსებული ყველა ფაქტობრივი, ძალაუფლების მქონე საქართველოს მთავრობები აღიარებენ და რაც მთავარია, იგი აღიარებულია და ამ ბრძოლაში მას ყოველთვის გვერდით ედგა კანონიერი ხელისუფლების წარმომადგენლობა - საქართველოს რესპუბლიკის დევნილი, ემიგრაციული მთავრობის სახით.

ჩვენ კი, კვლავ მტკიცედ ვაცხადებთ და ვადასტურებთ, რომ დღეისათვის საქართველოს რესპუბლიკის დევნილ, ემიგრაციულ მთავრობას, საქართველოს რესპუბლიკის კონსტიტუციის თანახმად, ხელმძღვანელობს საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფო მეთაური და საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტის მოვალეობის შემსრულებელი საქართველოს რესპუბლიკის პრემიერ მინისტრი, დევნილი, ემიგრაციული მთავრობის თავმჯდომარე - ბატონი ბესარიონ გუგუშვილი.

საქართველოს რესპუბლიკის კონსტიტუციის თანახმად, ემიგრაციული მთავრობის თავმჯდომარის მიერ მზადდება, ყალიბდება და ფართოვდება დევნილი (ემიგრაციული) მთავრობის შემადგენლობის განახლება და აღორძინება. ემიგრაციული მთავრობის თავმჯდომარის დავალებითა და ხელმძღვანელობით, საქართველოში არსებული წარმომადგენლობის შერჩევის წესისა და წევრთა განსაზღვრის საქმიანობაში, ასევე, მათი სტატუსის, შესაბამისი ფუნქციებისა და აუცილებელი დოკუმენტაციების შემუშავება-შედგენაში აქტიურ მონაწილეობას იღებს „საქართველოს ჰელსინკის კავშირი – ეროვნული აღორძინებაც", რომელმაც უკვე საკმაოდ დიდი სამუშაო გასწია ამ მიმართულებით.

„საქართველოს ჰელსინკის კავშირი – ეროვნული აღორძინება", ასევე, ყოველთვის მზადაა, ყველა ეროვნულ-სარწმუნოებრივ პოლიტიკურ ორგანიზაციებთან შემდგომი წარმატებული მოლაპარაკებებისათვის, საქართველოს რესპუბლიკის პოლიტიკურ პარტიათა და საზოგადოებრივ ორგანიზაციათა გაერთიანება - „მრგვალი მაგიდა - თავისუფალი საქართველოს" რეკონსტრუქციისა და მისი მუშაობის განახლებისათვის, რისთვისაც მას შემუშავებული აქვს გაერთიანების რეკონსტრუქციისათვის შესაძლო ყველა სქემა და სტრუქტურა.

„საქართველოს ჰელსინკის კავშირი – ეროვნული აღორძინება", ასევე, მიიჩნევს, რომ:

ა) 1991-93 წლების სახელმწიფო–სამხედრო გადატრიალებისა და მის შემდგომ განვითარებული მოვლენების იურიდიულ–სამართლებრივი და პოლიტიკური შეფასების შესახებ, საკანონმდებლო დონეზე შესრულებული დადგენილების იურიდიულ-სამართლებრივი და პოლიტიკური შეფასებიდან გამომდინარე, დღის წესრიგში დადგეს - 1991-1993 წლების სახელმწიფო-სამხედრო გადატრიალებისა და მის შემდგომ განვითარებული მოვლენების სრული და ობიექტური გამოძიების საკითხი;

ბ) საქართველომ, სხვა მნიშვნელოვან პრობლემათა შორის, აუცილებელია გადაჭრას უპირველესი პრობლემა – უნდა აღდგეს და მოწესრიგდეს საქართველოს ეროვნულ-სახელმწიფოებრივი ლეგიტიმაციის, კანონიერების, სამართალმემკვიდრეობისა და ტერიტორიულ მთლიანობის სამართლებრივი საფუძველი, რამეთუ ლეგიტმურო-ბის აღდგენის აუცილებელი ნიშანია არა მხოლოდ კანონიერი არჩევნების დანიშვნა, არამედ – ლეგიტიმური სამართლებრივი ბაზის ამოქმედება საქართველოს გადასარჩენად და, რომ, საქართველოში, ლეგიტიმური ხელისუფლება შეიძლება, იყოს მხოლოდ კანონიერი, ეროვნული ხელისუფლება და არა – ამა თუ იმ დამპ-ყრობლის მიერ დასმული რომელიმე მარიონეტული ორგანო;

გ) როგორც წესი, არჩევნების კანონიერებას განსაზღვრავს მისი პერიოდულობა, დანიშვნისა და ჩატარების პროცესი: კანონიერი არჩევნები ინიშნება და ტარდება ლეგიტიმური ხელისუფლების მიერ. კანონიერი ხელისუფლება აგრეთვე ამტკიცებს სათანადო საარჩევნო კანონს და ხელმძღვანელობს არჩევნების პროცესს. მხოლოდ ამგვარი გზით ხდება მომდევნო ხელისუფლება კანონიერი და წინა ხელისუფლების სამართალმემკვიდრე. ამავე დროს, თუკი არჩევნები ჩატარდება დემოკრატიულად და საყოველთაოდ, მაღალი იქნება მისი ლეგიტიმურობის ხარისხიც;

დ) „საქართველოს ჰელსინკის კავშირი“, როგორც ლეგიტიმური ხელისუფლების ერთ-ერთი კანონიერი ინსტიტუცია, მზადაა იყოს ამ პროცესების წარმმართავი ძალა, აიღოს ინიციატივა და ემიგრაციულ კანონიერ მთავრობასთან კოორდინაციაში მყოფმა, შესაბამისი დროისა და სიტუაციის პირობებში, ემიგრაციულ მთავრობასთან შეთანხმებით, დაიწყოს მოლაპარაკებები ფაქტობრივ სახელმწიფოებრივ მთავრობასთან, პოლიტიკურ-საზოგადოებრივ, არასამთავრობო, თუ საერთაშორისო შესაბამის ორგანიზაციებთან, საქართველოში სახელმწიფოებრივი სამართალმემკვიდრეობის, კანონიერებისა და სახელმწიფოებრივი ლეგიტიმურობის აღდგენისათვის.

ამავე დროს, მნიშვნელოვანია აღინიშნოს, რომ სახელმწიფოებრივი სამართალმემკვიდრეობისა და კანონიერების აღდგენა, უპირველეს ყოვლისა ნიშნავს, სახალხო მოთხოვნით საქართველოს რესპუბლიკის ლეგიტიმური დევნილი, ემიგრაციული მთავრობის მიერ სამართლებრივი საკანონმდებლო ბაზისა და მის საფუძველზე ქვეყანაში განხორციელებული კანონიერი საკონსტიტუციო წესრიგის აღდგენას;

ე) საქართველოს რესპუბლიკის დევნილი მთავრობის წარმომადგენლობისა და ლეგიტიმური ხელისუფლების პოლიტიკური ორგანიზაციების მიერ გაგრძელდეს მუშაობა და მომზადდეს ეროვნულ–სარწმუნოებრივ იდეოლოგიაზე დაფუძნებული და სახელმწიფოებრივ–სამართლებრივი ძირითადი საკანონმდებლო ბაზა;

ვ) ასევე, სახელმწიფოებრივი ლეგიტიმაციისათვის უნდა შემუშავდეს და მომზადდეს: სამართალმემკვიდრეობისა და კანონიერების აღდგენის სამართლებრივი მეთოდიკა, მექანიზმები და უზენაეს სამართლებრივ ბაზაზე დაფუძნებული ახალი ეროვნული კონსტიტუციის პროექტი;

ზ) სანამ არსებობს ხუნტის სამართალმემკვიდრე, არაკანონიერი ფაქტობრივი ხელისუფლება და მის მიერ შეკოწიწებული უკანონო მთავრობა, საქართველოს რესპუბლიკის დევნილი მთავრობის წარმომადგენლობისა და ლეგიტიმური ხელისუფლების პოლიტიკურ პარტიათა და ორგანიზაციათა გაერთიანება „მრგვალი მაგიდა – თავისუფალი საქართველოს“ დამფუძნებელმა და ძირითადმა პოლიტიკურმა ორგანიზაციებმა უნდა განაგრძონ აქტიური ბრძოლა უკანონობისა და არალეგიტიმურობის წინააღმდეგ;

თ) სასურველია, შემლებისდაგვარად, საქართველოს რესპუბლიკის დევნილი მთავრობის წარმომადგენლობამ – ემიგრაციულმა მთავრობამ, საზღვარგარეთ, მოღვაწეობისათვის, შექმნას თანამედროვე, აქტიურად მოქმედი „ახალი ლევილის“ ტიპის სამთავრობო, საემიგრაციო მოღვაწეობის ფუძე–სამყოფელი, საიდანაც განახორციელებს თავის სავალდებულო საქმიანობას, ხოლო საქართველოში მისი წარმომადგენლობა იმოქმედებს შესაბამისად, მშვიდობიანი, პოლიტიკური მეთოდებით.

მოქალაქეთა პოლიტიკური გაერთიანება ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი - ეროვნული აღორძინებასთან", მისი ადამიანური, ფინანსური და მატერიალური რესურსების დახმარებით შეიქმნა არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირის სტატუსის მქონე ორგანიზაცია - „ადამიანის უფლებათა დაცვის კავკასიის ცენტრი“ (“Caucasus Center of Human Rights Watch"). „კავკასიის ცენტრი“ თავის საქმიანობას წარმართავს საქართველოს მოქმედი კანონმდებლობისა და საკუთარი წესდების შესაბამისად. წესდებით გათვალისწინებული ამოცანების შესრულებისას ხელმძღვანელობს საქართველოს კონსტიტუციით, სხვა საკანონმდებლო და საერთაშორისო სამართლებრივი აქტებით. საკუთარი მიზნებიდან გამომდინარე „კავკასიის ცენტრი“ მოქმედებს როგორც საქართველოს ტერიტორიაზე, ასევე მის ფარგლებს გარეთ. „კავკასიის ცენტრს“ შეუძლია იყოს შესაბამისი საერთაშორისო ორგანიზაციებისა და სტრუქტურების ნამდვილი, ან ასოცირებული წევრი. „კავკასიის ცენტრს“ შეუძლია კანონით დადგენილი წესით მონაწილეობა მიიღოს სხვა იურიდიულ, ან ფიზიკურ პირებთან ორგანიზაციების დაფუძნებაში, თუ მათი საქმიანობა შეესაბამება „კავკასიის ცენტრის“ საწესდებო მოთხოვნებს. „კავკასიის ცენტრს“ შეუძლია ატარებდეს სიმპოზიუმებს, კონფერენციებს, სემინარებს, გამოსცეს საინფორმაციო და სარეკლამო ლიტერატურა, ჰქონდეს გაზეთი, ჟურნალი, ვებ-გვერდი, შეიმუშაოს და დაამტკიცოს საჭირო პროგრამები, მიიღოს და გასცეს გრანტები და ჰუმანიტარული დახმარებები, დააწესოს წამახალისებელი ჯილდოები და პრემიები.

„კავკასიის ცენტრის“ საქმიანობის ფუძემდებლურ პრინციპად აღიარებულია ადამიანის უფლებებისა და ძირითადი თავისუფლებების დაცვა. „კავკასიის ცენტრი“ იბრძვის ადამიანის უფლებების დარღვევის ნებისმიერი გამოვლინების წინააღმდეგ და მისი საქმიანობის ძირითადი მიზნებია - ბრძოლა საქართველოსა და კავკასიის მკვიდრი მოსახლეობის, ეკონომიკური, სოციალური და ეკოლოგიური კატასტროფის წინააღმდეგ, დემოგრაფიული ექსპანსიის შესაჩერებლად, ეროვნული თანხმობისა და ერთიანობისათვის, ასევე მომავალი თაობის კეთილდღეობისათვის ზრუნვა, რათა მაქსიმალურად იქნას უზრუნველყოფილი ყველა ის ძირითადი უფლებანი, რომლებიც განსაზღვრულია, უპირველეს ყოვლისა, სახელმწიფოებრივი ინტერესების დასაცავად საერთაშორისო სამართლის ნორმებთან თანხვედრაში და გათვალისწინებით. – „კავკასიის ცენტრი“ პატივს სცემს ხალხთა თანასწორუფლებიანობას, საკუთარი ბედის განმგებლობას, მხარს უჭერს საომარი კონფლიქტების, გათიშულობისა და კონფრონტაციის თავიდან აცილების სამშვიდობო ცივილიზებულ პოლიტიკას.

დასახული მიზნების მისაღწევად, „კავკასიის ცენტრი“ მჭიდროდ თანამშრომლობს ადამიანის უფლებათა საერთაშორისო და ქვეყნის შიდა უფლებადამცველ და სამართალდამცავ ორგანიზაციებთან, პარტიებთან, გაერთიანებებთან, სახელმწიფო საელჩოებთან, მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებთან, ცალკეულ მოქალაქეებთან, რომლის საქმიანობა არ ეწინააღმდეგება „კავკასიის ცენტრის“ საქმიანობასა და წესდებას. „კავკასიის ცენტრის“ გამგეობის წევრები არიან: დავით კაპანაძე (თავმჯდომარე), ნათია მუკბანიანი, რატი გაგოშიძე, ნოდარ კიკნაძე და ნუკრი ბაღდავაძე.

საქართველო
-
ქართული მართლმადიდებლური სახელმწიფო

დემნა თორელი (დავით კაპანაძე) - ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი - ეროვნული აღორძინების" პრეზიდიუმის წევრი, ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი - ეროვნული აღორძინების" ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის კომიტეტის თავმჯდომარე, საქართველოს რესპუბლიკის მთავრობის წევრი.

უპირველეს ყოვლისა, სანამ დავიწყებდეთ საქართველოს სახელმწიფოებრიობაზე საუბარს, აუცილებლად მიგვაჩნია ამ ქვეყნის სახელწოდების, „საქართველოს“ არსის განსაზღვრა - რა დროს წარმოიშვა და რა იდეოლოგიური დატვირთვის მატარებელია იგი.

უხსოვარი დროიდან ქართველური ტომები განსახლებული იყვნენ გაცილებით დიდ ტერიტორიაზე, ვიდრე საკუთრივ დღევანდელი საქართველოა თავის ისტორიულ-პოლიტიკურ საზღვრებში. ხოლო რაც შეეხება იმას, თუ როდის გაჩნდა ერთიანი ქართული ცნობიერება და ეროვნული თვითშეგნება, ძნელი სათქმელია, რადგან, ჯერ ერთი, გამოსაკვლევი და შესასწავლია ისტორიული მასალების დიდი ნაწილი, მეორე - ნაწილი ამ ისტორიული მასალებისა დაკარგული ან განადგურებულია გაუთავებელი ომიანობის გამო. რიგად, დაყრდნობა შეიძლება უცხო ქვეყნების ისტორიულ მასალებზე, მაგრამ მათი ეროვნული ინტერესებიდან გამომდინარე ნაკლებად სავარაუდოა მათთან წვდომის შესაძლებლობა.

როგორც ვხედავთ, საქმე იქამდე მიდის, რომ ისტორიის დაუწერელი კანონიდან გამომდინარე, იძულებულები ვხდებით დავეყრდნოთ ისეთ ქართველ ავტორიტეტებს, რომლებიც ასე თუ ისე ჩვენი თანამედროვეები არიან და ჯერ კიდევ შეიძლება მათზე გაყალბებულ და ნამდვილ ისტორიებს შორის გარკვევა. ეს ეხება XIX-XX საუკუნის დიდ ქართველ საზოგადო და პოლიტიკურ მოღვაწეებს, რომელთა შესახებ ისტორიული ცნობების გაყალბება ვერ მოხერხდა და ის დღემდე ცოცხლობს ქართველი ერის მოაზროვნე ნაწილში.

რაც შეეხება იმას, თუ თავიდანვე რატომ შევეხეთ ისტორიულ საკითხს:

1- ისტორიული ფაქტების გარეშე არ არსებობს სამართალმემკვიდრეობა, ხოლო სამართალმემკვიდრეობის გარეშე - ლეგიტიმაცია;

2 - ისტორიული ფაქტები ნაწილობრივ განსაზღვრავს ქვეყნის ამჟამინდელ პოლიტიკურ სტატუსსა და ორიენტაციას;

3 - ნამდვილ და გაუყალბებელ ისტორიაში დევს ქვეყნის მისია, თუ რა როლი აკისრია მას კაცობრიობის წინაშე;

4 - ისტორიის ცოდნის გარეშე შეუძლებელია ერის მომავალი არსებობა და აქედან გამომდინარე ვერც ჯანსაღი, ეროვნული სახელმწიფო იარსებებს;

5 - ბოლო და ყველაზე მნიშვნელოვანი: ჭეშმარიტი ისტორიის ცოდნა პირდაპირ განსაზღვრავს ერის მენტალიტეტს, სახელმწიფოებრივი აზროვნების დონეს და საუკეთესოდ იცავს მას იდეოლოგიური გადაგვარებისაგან. მეორე და ძალზედ მნიშვნელოვანი ფაქტორი იმის განსაზღვრაში, თუ რას ნიშნავს ეროვნული სახელმწიფო, რომელიც დაფუძნებულია ეროვნულ-სარწმუნოებრივ მრწამსა და პრინციპებზე, არის ეროვნულობის განსაზღვრა - რა არის ეროვნება? რა განსაზღვრავს ერის არსებობას? ერი არის ერთი ბედ-იღბალის, ერთი ისტორიის, ერთი ენისა და ერთი სარწმუნოების მქონე მონათესავე ეთნიკური ტომებისაგან საუკუნეების მანძილზე ჩამოყალიბებული ხალხთა ერთობა, რომელსაც ჩამოყალიბებული აქვს ერთი ეროვნული თვითშეგნება, ერთ ენაზე აღავლენენ ღვთისმსახურებას, ანუ ერთ ენაზე ესაუბრებიან ღმერთს და ერთ ენაზე აწარმოებს ყველა სახელმწიფო საქმეს . . .

საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტი, ზვიად გამსახურდია თავის ესსეში „ქებაი და დიდებაი ქართულისა ენისაი“-ში მკაფიოდ აღნიშნავს თუ რა დიდი მნიშვნელობა აქვს ენას - რომ ის შუასაუკუნეების საქართველოში კიდევ უფრო ფართო მნიშვნელობით გამოიყენებოდა და აღნიშნავდა ერს, მოდგმას, ანუ ერთ ენაზე მოლაპარაკე ხალხს: - „საკმარისია ღრმად ჩავუკვირდეთ წინადადების შინაარსს და ნათელი გახდება ამგვარი ინტერპრეტაციის ცალმხრივობა ვინაიდან „ენა“ ძველ ქართულში, ისევე როგორც სხვა ძველ ენებში, მხოლოდ ენას კი არ ნიშნავდა, არამედ ხალხს, ეროვნებას, მოდგმას.“ - ბრძანებს ბატონი ზვიად გამსახურდია.

ამრიგად, ნათელი ხდება, რომ ეროვნება არის ერთ-ერთი მთავარი განმსაზღვრელი ფაქტორი სახელმწიფოს არსებობისა, მაგრამ, ამავდროულად, ჩნდება ლოგიკური კითხვა - რატომ არსებობენ სახელმწიფოები, რომლებშიც თანაცხოვრობენ სხვადასხვა ეროვნებისა თუ რელიგიის წარმოამდგენელი ხალხები? ამ კითხვაზე პასუხის გაცემა საკმაოდ ვრცელ გაანალიზებას და თემის გაშლას მოითხოვს, მაგრამ ამ შემთხვევაში შევეცდებით მოკლედ და გასაგებად ავხსნათ მსგავსი მოვლენა. პირველ რიგში უნდა შევთანხმდეთ იმაზე, რომ არსებობს სახელმწიფოებრიობის სხვადასხვა ფორმები, გამომდინარე მათი ჩამოყალიბების მიზეზებიდან.

პირველი, ეს არის ეროვნული სახელმწიფო, სამეფო ან თუნდაც მოგვიანებით რესპუბლიკა, რომელიც დაფუძნებულია მონათესავე ტომების მიერ საუკუნეები სმანძილზე ჩამოყალიბებულ ხალხთა ეთნიკურ, რელიგიურ და ტერიტორიული მთლიანობის პრინციპებზე, რომელიც წარმოიშვა გარკვეულ გეოგრაფიულ-კულტურულ არეალში და ისტორიის გარკვეულ ეტაპზე ჩამოყალიბდა ერთ ერად, რომელიც თავის თავში გარდაუვალად მოითხოვდა ერთიანი სახელმწიფოს არსებობას, ერთი მმართველის, ერთი დროშის, ერთი ენისა და ერთი რელიგიის ქვეშ.

მეორე, ეს არის იმპერია, რომელიც თავიდან ჩამოყალიბდა გარკვეულ გეოგრაფიულ-კულტურულ არეალში, მაგრამ ისტორიის გარკვეულ პერიოდში, როდესაც მოხდა ამ ერის მიერ სახელმწიფო სჩამოყალიბება, ისტორიული ფაქტორებიდან გამომდინარე ვერ მოხერხდა ეროვნული სახელმწიფოს დაფუძნება და ერთი იდეოლოგიური იარაღით გაერთიანებულმა მონათესავე ხალხებმა ნაცვლად ეროვნული სახელმწიფოს შექმნისა, დაიწყო ძალმომრეობით უცხო ტერიტორიებისა და ხალხების თავის თავდაპირველ ,,ეროვნულ" სახელმწიფოსთან შემოერთება. რა თქმა უნდა, ამ შემთხვევაში დამპყრობელი ერი იყენებდა ყველა მის ხელში არსებულ იმ იარაღს, რომელიც ისტორიის გარკვეულ ეტაპზე მას მიეცა ეროვნული სახელმწიფოს ჩამოყალიბებისათვის და არა სხვა ერებისა და ტერიტორიების დასაპყრობად. დამპყრობელი ერი იძულებული იყო იმპერიის შესანარჩუნებლად ძალით მოეხდინა ერთი ენის, ერთი რელიგიისა და ერთი კანონმდებლობის დაფუძნება მთელს იმპერიაში. მსგავსი ქმედება კი არის ხალხთა ბუნებრივი განვითარებასა და სახელმწიფოდ ჩამოყალიბების პროცესებში ძალისმიერი სამხედრო, თუ იდეოლოგიური ჩარევა, რაც იწვევს წინააღმდეგობრივ მოძრაობას და ის აუცილებლად აღწევს თავის მიზანს და შედეგად იმპერიაც ლოგიკურად წყვეტს არსებობას. თუ თვალს გადავავლებთ მსოფლიო ისტორიას, დავინახავთ რომ დღემდე არსებულმა თითქმის ყველა იმპერიამ არსებობა შეწყვიტა.

არსებობს ისტორიის დაუწერელი კანონი - ერთი მოდგმის მონათესავე ხალხები, მათი ჩამოყალიბებისა და ბუნებრივი განვითარების კანონიდან გამომდინარე ქმნიან ერთ სახელმწიფოს, ერთი ენისა და ერთი რელიგიის ქვეშ. მაგრამ, თუ გადავხედავთ მსოფლიო ხალხებს, აშკარად სხვა სურათს დავინახავთ: მრავალი ერი თუ ერთი მოდგმის მონათესავე ხალხია გათიშული ერთმანეთი-საგან ისტორიის ამა თუ იმ ეტაპზე - რა თქმა უნდა, ეს ხალხთა ბუნებრივი განვითარების შედეგი არ არის და, თუ ღრმად ჩავუკვირდებით, ისტორიულ მოვლენებს, დავინახავთ, რომ ეს გათიშულობა გამოწვეულია გარეშე ძალის ჩარევით. ეს არის ეროვნული და იმპერიული ძალების შეჯახების შედეგი. არც თუ ისე ბევრი ერი არსებობს დედამიწის ზურგზე, რომელიც მთლიანად გადაურჩა იმპერიის დამანგრეველ ძალას. მათ შორის არც საქართველოა გამონაკლისი. მსოფლიოს მრავალი დამპყრობელი მოადგა საართველოს საზღვრებს და დიდი სისხლის ფასად მაინც მოუხერხებია ქვეყნის დაპყრობა, ქართველების აყრა და შორეულ მიწებზე გადასახლება, ძალით სარწმუნოების შეცვლა; მუდამ იდევნებოდა ქართული ენა და კულტურა... ყველა დამპყრობელს კარგად ესმოდა, რომ ერის გათიშვის გარეშე შეუძლებელია მასზე გამარჯვება. იმპერიული დაპყრობის მეთოდები და ტექნიკა იმ დონეზე დაიხვეწა და ჩამოყალიბდა საუკუნეების მანძილზე, რომ თანამედროვე მსოფლიოში ის თითქმის აღარ საჭიროებს სამხედრო ძალის გამოყენებას. ტექნიკური პროგრესის შედეგად იმდენად გაიზარდა იდეოლოგიური ძალის გამოყენების სიმძლავრე და ეფექტურობა, რომ სამხედრო ძალის გამოყენება დღეს არა ერთა და ქვეყანათა დასაპყრობად ხდება, არამედ იმპერიული ძალებისთვის მსოფლიოში გარკვეული პოლიტიკურ ეკონომიკური ვითარების შესაქმნელად, რაც კიდევ უფრო აძლიერებს იდეოლოგიური მანქანის ეფექტურ მუშაობას.

ამრიგად, უკვე თამამად შეგვიძლია ვივარაუდოთ, რომ დღევანდელ მსოფლიოში იმპერიალიზმს მიღებული აქვს გლობალური სახე და ის მსოფლიოს ყველა წერტილში მიმდინარეობს.

ჩვენ ზემოთ მოკლედ შევეხეთ ხალხთა და სახელმწიფოთა ისტორიულ განვითარების ორ ძირითად ფაქტორს. ნათელია ისიც, რომ მსოფლიოში არსებობს ხალხთა ორი საპირისპირო სახელმწიფოებრივი მოძრაობა -

ეროვნული და იმპერიული, რომლებიც შეიძლება სხვადასხვა ფორმით იყოს შენიღბული. ასევე ნათელია ისიც, რომ არ არსებობს ხალხთა გაერთიანება და ერთ ერად ჩამოყალიბება მხოლოდ ერთი რელიგიის არსებობის შემთხვევაში, თუ ის არ არის მოდგმის, ერთი კულტურის მქონე და ერთ ენაზე მოლაპარაკე ხალხი. ანუ, ეროვნული სახელმწიფოს არსებობისთვის მარტო ერთი რელიგიის არსებობა საკმარისი არ არის. ერთი მოდგმის, სხვადასხვა სარწმუნოების ხალხი უფრო გაერთიანდება ერთ სახელმწიფოში, ვიდრე სხვადასხვა ეროვნების, მაგრამ ერთი რელიგიის მქონე ხალხები.

იმისათვის, რათა სახელმწიფომ არსებობა არ შეწყვიტოს, აუცილებელია რომ იგი ეროვნული სახელმწიფო იყოს!

ახლა კი შევეხოთ საქართველოს. საქართველო ოდითგანვე იყო მონოეთნიკური სახელმწიფო, სადაც ქართველური მოდგმის ხალხები სახლობდნენ და ადრეული საუკუნეებიდანვე ქონდათ გაერთიანების მცდელობები - იბერია, კოლხა, ეგრისი, ტაო, აფხაზეთი, ქართლი და ა.შ., რაც საბოლოოდ საერთო ქართული სახელმწიფოს შექმნით დასრულდა XII საუკუნეში და სადაც გაერთიანებულნი იყვნენ ქართველური მოდგმის ხალხები, სადაც ყველასათვის საერთო იყო ქართული ენა და რელიგიაც ერთი ქონდათ - ქრისტიანობა. ეს ყოველივე ლოგიკური და ბუნებრივი იყო ქართული სახელმწიფოს ჩამოყალიბების პროცესში. მხოლოდ XIV-XV საუკუნეებიდან დაიწყო ქართველური მოდგმის ხალხების ძალდატანებით დაცილება ერთმა-ნეთისაგან. ძლიერმა მონღოლურმა იმპერიამ, თავისი იმპერიული ინტერესებიდან გამომდინარე მთელს ქართული სახელმწიფოში (კავკასიაში) მოინდომა საკუთარი რელიგიის გავრცელება, რაც ნაწილობრივ შეძლო კიდეც და ჩრდილო კავკასიელი ქართველური მოდგმის ხალხები, რომელთაც უყალიბდებოდათ (და შეიძლება ჩამოყალიბებულიც ქონდათ) ერთიანი ქართული ეროვნული თვითშეგნება, ძალის გამოყენებით მოაქცია თავის სარწმუნოებაზე, რითაც იდეოლოგიური და სამხედრო დასაყრდენი გაიჩინა კავკასიაში. ხოლო რაც შეეხება სამხრეთ კავკასიას, აქ მონღოლეთის იმპერიის შემდეგ გამოჩენილმა თურქულმა იმპერიალიზმმა გააკეთა თავისი საქმე და სამხრეთ საქართველოს ქართველობის დიდი ნაწილი ასევე ძალის გამოყენებით მოაქცია თავის სარწმუნოებაზე, განდევნა ქართული ენა და დამწერლობა, მაგრამ დანარჩენ ქართველებთან მეზობლობის შიშით დიდი ნაწილი დაპყრობილი ქართველობისა აყარა საკუთარი მიწიდან და იმპერიის მოშორებულ პროვინციოებში გადაასახლა. შემდგომ თურქულ-მონღოლური უღელისა, რომელიც სრულიად უცხო და მიუღებელი იყო ქართული და ზოგადკავკასიური ცნობიერებისათვის, ქართულ სახელმწიფოებრიობას დაემუქრა უფრო მზაკვარი და ძლევამოსილი იმპერია, რომელსაც შესანიღბად ქონდა ყველაზე ძლიერი და მაცდუნებელი იარაღი - სარწმუნოება; ეს იყო რუსეთის იმპერია. რომელმაც აამოქმედა თავისი იმპერიული ძალები საქართველოს სახელმწიფოს დასაშლელად, მაგრამ შეხვდა რა წინააღმდეგობას და ვერც ერთმორწმუნოებით შესძლო ქართული სახელმწიფოსა და საერთოდ ქართველი ერის მოაზროვნე ნაწილის მოტყუება, მაშინვე აამოქმედა სამხედრო მანქანა და შედეგმაც არ დააყოვნა - ქართული სახელმწიფო, რომელიც წინააღმდეგი იყო რუსეთის იმპერიაში შესვლისა, ჯერ მოტყუებით შეიყვანა რუსეთის იმპერიაში, შემდეგ კი, რუსეთის საბჭოთა კავშირად გარდაქმნის შემდეგ, აშკარა სამხედრო ძალის გამოყენებით შეიერთა საქართველო და მოახდინა მისი ანექსირება.

ქართველური მოდგმის ხალხები ერთიანი ქართული სახელმწიფოს შექმნამდეც განიცდიდნენ უცხო ხალხის ზეწოლას, უცხო კულტურის შემოტევებს და ხშირი იყო სამხე-

დრო დაპირისპირებებიც საერთო გარეშე მტერთან, რამაც გამოიწვია ქართველური მოდგმის ხალხების გაერთიანება და ერთი სახელმწიფოს შექმნის იდეა. მაგრამ ეს გაერთიანება არ უნდა წარმოვიდგინოთ უსისხლო და მშვიდობიან გაერთიანებად. მართალია უბრალო ხალხში, ერში იყო მოთხოვნა და მზაობა ერთ ერად ჩამოყალიბებისა და ერთი სახელმწიფოს შექმნისა, მაგრამ პოლიტიკური ელიტა თავის ინტერესებს უფრო ხშირად ითვალისწინებდა, ვიდრე საერთო ეროვნულს და აქედან გამომდინარე პატრიოტულ ძალებს უხდებოდათ ძალის გამოყენება ერის გასამთლიანებლად და საერთო ქართული სახელმწიფოს შესაქმნელად. ამ შემთხვევაში თავს შევიკავებთ რელიგიური ფაქტორის განხილვისაგან, მხოლოდ ორიოდე სიტყვით შევეხებით მას და ავღნიშნავთ, რომ ქართველურ ტომებში ქრისტიანობამდე არსებობდა ერთი რელიგიური (წარმართული) კულტი და შესაბამისად საერთო რელიგიური ცოდნა და რიტუალები; რაც შეეხება ქრისტიანობის გავრცელებას ქართველურ ტომებში - ეს არის ერთადერთი და შეიძლება ითქვას განუმეორებელი შემთხვევა ქართველი ერის არსებობის ისტორიაში, როდესაც მან სარწუნოება მიიღო ნებით, ქადაგების გზით და ამ ყოველივეში არა ადამიანის ძალისმიერი ხელი ერია (უცხოელი დამპყრობელისა), არამედ ღვთის დიდი და იდუმალი განგება, რომელიც ისტორიულ კანონზომიერებას ცდება და ამის აღიარებას თითქმის ყველა ერიდება, განსაკუთრებით თანამედროვე მსოფლიოში. ქრისტიანობის გავრცელება ქართველ ერში იყო დასკვნითი და ლოგიკური ეტაპი ქრისტიანობამდელი რელიგიური ცნობიერების განვითარებისა. არც ერთი სხვა მოდგმის ხალხი არ არის ისე ახლოს მენტალურად ქრისტიანულ ცნობიერებასთან მათი განვითარების ადრეულ, ქრისტეს-შობამდელ ეტაპზე, როგორც ქართველური მოდგმა.

და ბოლოს, იკვეთება სურათი, თუ როგორ ყალიბდება და ხორცს ისხამს ქართული სახელმწიფოებრიობა შუა საუკუნეებში, როდესაც უკვე საუკუნეების განმავლობაში ჩამოყალიბებული ეროვნული ცნობიერება პიკს აღწევს და დიდი შინა თუ გარე წინააღმდეგობების მიუხედავად საბოლოოდ ყალიბდება ერთ ერად და ქმნის ერთ ძლიერ ქართულ სახელმწიფოს, რომელიც მოიცავს მთელს კავკასიის რეგიონს თავისი პოლიტიკური, ეკონომიკური, კულტურული და სამხედრო გავლენის სფეროებით. მოიუხედავად ასეთი სიძლიერისა, საქართველოს სახელმწიფოს არ გადაუხვევია ქართული, ქრისტიანული ცნობიერებიდან და არ გადაქცეულია იმპერიად, არ დაუწყია ძალის გამოყენება სხვა ერებზე მათი განადგურებისა და დაპყრობის მიზნით. ყოველი სამხედრო ძალის გამოვლინება საქართველოს ძლიერების პერიოდში იყო მხოლოდ თავდაცვითი ხასიათის მატარებელი და გამაფრთხილებელი პოტენციური დამპყრობლის მიმართ, რომელიც არასდროს არ გადაზრდილა საქართველოს მხრიდან დაპყრობით ომებში. ეს ყოველივე ერის ფსიქოლოგიიდან გამომდინარეობს.

საქართველო კი საბოლოოდ ჩამოყალიბდა და შედგა ერთ სახელმწიფოდ ერთიანი ტერიტორიის, ერიანი ენის (ერის, ხალხის) და ერთი რელიგიის შედუღაბებით. ეს სამი რამ არის თანაარსი და განუყოფელი, მის გარეშე წარმოუდგენელია ქართული სახელმწიფოს არსებობა. შემთხვევით არ აქვს ნათქვამი ილია ჭავჭავაძეს, რომ სამი სიწმინდე დაგვრჩა ქართველებს მამა-პაპათაგან „მამული, ენა, სარწმუნოება“. ამათგან ერთის დაკარგვა ყველას დაკარგვასა და საქართველოსა და ქართველი ერის გაქრობას უდრის! მტერს წინააღმდეგობას ვერ გავუწევთ თუ არ გვექნება ერთი მამულის სიყვარული, ერთ ერად არ გავერთიანდებით და ერთ ენაზე არ ვადიდებთ უფალს!

საქართველოს არსებობისათვის აუცილებელია, რომ საქართველო ქართული - მართლმადიდებლური სახელმწიფო იყოს!

საქართველოს რესპუბლიკის დევნილი, ემიგრაციული მთავრობისა და ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი - ეროვნული აღორძინების" მორიგი გაერთიანებული სხდომა!

ა/წ 13 სექტემბერს, კვირას, 13.00 საათზე, გაიმართა საქართველოს რესპუბლიკის დევნილი, ემიგრაციული მთავრობისა და ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი - ეროვნული აღორძინების" მორიგი გაერთიანებული სხდომა! სხდომა გახსნა ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი - ეროვნული აღორძინების" თავმჯდომარემ ბატონმა ნოდარ კიკნაძემ. სხდომაში მონაწილეობა მიიღო საქართველოს რესპუბლიკის დევნილი, ემიგრაციული მთავრობის თავმჯდომარემ, საქართველოს რესპუბლიკის პრემიერ მინისტრმა - ბატონმა ბესარიონ გუგუშვილმა და საქართველოში სპეციალურად ჩამობრძანებულმა, საქართველოს რესპუბლიკის დევნილი, ემიგრაციული მთავრობის პირველმა ვიცე პრემიერმა - ბატონმა იოსებ ღუდუშაურმა.

სხდომაზე განიხილეს დღის წესრიგის ყველა საკითხი: 1. საინფორმაციო საკითხები; 2. საორგანიზაციო საკითხები; 3. ეროვნულ-სარწმუნოებრივი საკითხები; 4. პოლიტიკური საკითხები; 5. სხვადასხვა საკითხები.

სხდომაზე სიტყვით გამოსულმა ბატონმა იოსებ ღუდუშაურმა ვრცლად მიმოიხილა ეროვნულ-სარწმუნოებრივი საკითხები და სულიერი პრინციპები. მთავრობის თავმჯდომარემ ბატონმა ბესარიონ გუგუშვილმა თავის გამოსვლაში ყურადღება გაამახვილა ქართველი ერის დღევანდელ სულიერ და ზნეობრივ დეგრადაციასა და მდგომარეობაზე. მან, ამ ნიშნით მოიყვანა დღევანდელი ევროპის მაგალითი, გააკეთა ფართო ანალიზი ამ მიმართულებით შექმნილ მდგო-მარეობაზე, როგორც საქართველოში, ასევე მთელ მსოფლიოში და განსაზღვრა, რომ სწორედ ესაა დილემა კაცობრიობის წინაშე, რაზეც, თავის დროზე ამახვილებდა ყურადღებას ბატონი ზვიად გამსახურდია. ითქვა, თუ რაოდენ აქტუალურია დღეს სულიერი და ზნეობრივი უფლებების დაცვა. სხდომაზე სიტყვით გამოვიდა პროფესორი, ქალბატონი დენიზა სუმბაძე, რომელმაც გამოთქვა სურვილი გამართულიყო ცალკეული მსჯელობა-დისკუსიები საქართველოში ეროვნულ-სარწმუნოებრივი მოძრაობის სიძნე-ლეების დაძლევის გზების შესახებ, რომელსაც, მისი აზრით, სჭირდება ცოცხალი დიალოგი და პოზიციათა ურთიერთგაცვლა. სხდომაზე სიტყვით

გამოვიდა ასევე ბატონი ვახტანგ ყაველაშვილი, რომელმაც ისაუბრა საქართველოს რესპუბლიკის დევნილი, ემიგრაციული მთავრობისა და ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი - ეროვნული აღორძინების" წევრებზე, როგორც ეროვნულ-სარწმუნოებრივი სულის დღევანდელ, აქტიურ მატარებლებზე და მათ გმირობებზე და აღნიშნა საქართველოს რესპუბლიკის დევნილი, ემიგრაციული მთავრობის თავმჯდომარე, საქართველოს რესპუბლიკის პრემიერ მინისტრ - ბატონმა ბესარიონ გუგუშვილის განსაკუთრებულ წვლილზე და მოღვაწეობაზე ამ საშვილიშვილო საქმეში. სხდომაზე, ასევე, ვრცელი სიტყვით გამოვიდა ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი - ეროვნული აღორძინებისა" და უზენაესი საბჭოს წევრი, ცნობილი მწერალი ბატონი გურამ პეტრიაშვილი. ,,ჩემი გმირები არ კვდებიან!" - განაცხადა ბატონმა გურამმა თავისი სიტყვის ბოლოს - ,,და არც ბატონი ზვიადის საქმეები და იდეებია მკვდარი და ისინი მარად ჟამს იცოცხლებენ!" სხდომაზე იმსჯელეს დღევანდელი მოღვაწეობის პრობლემების დაძლევის გზებზე,. სხდომაზე, ასევე, განიხილეს საქართველოს რესპუბლიკის დევნილი, ემიგრაციული მთავრობისა და ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი - ეროვნული აღორძინების" მიმდინარე წლის გეგმიური საქმიანობები, საუბარი იყო სამომავლო გეგმებზეც და ამასთან დაკავშირებით, მიღებულ იქნა შესაბამისი საორგანიზაციო და პოლიტიკური დადგენილებები, რაც აისახება კიდეც სხდომის დასკვნით რეზოლუციაში. ამით სხდომამ მუშაობა დაამთავრა.

P. S. როგორც სხდომის შემდგომ გაირკვა, სხდომის მსვლელობის პერიოდში, ოფისთან, ეზოში, გზიდან მოშორებით მდგარ, ქალბატონ დენიზა სუმბაძის კუთვნილ ავტომანქანასთან, რომელშიც იჯდა ქალბატონ დენიზას ვაჟი და ელოდებოდა დედას, მივიდნენ პოლოციის მუშაკები, საკმაო რაოდენობით და ჩაატარეს როგორც მანქანის, ასევე ქალბატონ დენიზა სუმბაძის ვაჟის სრული ჩხრეკა, რომელიც, თურმე კარგა ხანს გრძელდებოდა და არ იქნა ახსნილი, თუ რისთვის ატარებდნენ ამ სპეციალურ აქტს. საბედნიეროდ, ყველაფერი მშვიდობიანად დასრულდა, მაგრამ . . . არავინ იცის, თუ რისთვის და რა მიზნით მოხდა ყოველივე და განმეორდება თუ არა იგი კვლავ მომავალში. ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი - ეროვნული აღორძინება" გამოხატავს ღრმა შეშფოთებას მომხდარ ინციდენტთან დაკავშირებით და მოუწოდებს ფაქტობრივ ხელისუფლებას გონიერი ქმედებებისაკენ და ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვისაკენ.

მარიამობის ბრწყინვალე დღესასწაულზე, ქალაქ თბილისში, გლდანში, ლომისის წმინდა გიორგის სახელობის ტაძარში

ა/წ მარიამობის ბრწყინვალე დღესასწაულზე, ქალაქ თბილისში, გლდანში, ლომისის წმინდა გიორგის სახელობის, პატარა, მაგრამ დიდებულ ტაძარში ჩატარდა მარიამობის დღისადმი მიძღვნილი წირვა-ლოცვა, რომელსაც ესწრებოდნენ, სპეციალურად მიწვეული, ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი - ეროვნული აღორძინების" წევრი საქართველოს რესპუბლიკის სამთავრობო წარმომადგენლობა! წირვა-ლოცვებში, მოხსენიებულ იქნა საქართველოს ეროვნული გმირები - ბატონები ზვიად გამსახურდია და მერაბ კოსტავა. ასევე, ყველასდა გასახარად, მოხდა დღემდე უნიკალური რამ, საქართველოს რესპუბლიკის ლეგიტიმური მთავრობის მოხსენიება საქართველოს რესპუბლიკის თავმჯდომარის, საქართველოს რესპუბლიკის პრემიერ მინისტრის - ბატონ ბესარიონ გუგუშვილის თავმჯდომარეობით. ლოცვებში მოხსენიებულ იქნა, ასევე, საქართველოს რესპუბლიკის პირველი ვიცე პრემიერი - ბატონი იოსებ ღუდუშაური და მთელი სამთავრობო შემადგენლობის სიითი წარმომადგენლობა! წირვა-ლოცვისა და არაჩვეულებრივი გალობის დამთავრების შემდგომ გაიმართა მცირე ტრაპეზი, რა დროსაც შედგა წირვა-ლოცვის ყველა მონაწილეთა შეხვედრა-საუბარი ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირის" - საქართველოს რესპუბლიკის სამთავრობო წარმომადგენლობასთან, მიმოიხილეს დღევანდელი არსებული მდგომარეობა და ბოლოს ყველამ (წირვა-ლოცვის თაოსნებმა, შემსრულებლებმა და მრევლმა) გამოთქვა სურვილი ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი - ეროვნული აღორძინებაში" გაწევრიანებისა, თანამშრომლობისა და ერთობლივი მოღვაწეობა-ბრძოლის მზაობის თაობაზე. დიდება უფალს!

საქართველოს რესპუბლიკის დევნილი, ემიგრაციული მთავრობა და ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი-ეროვნული აღორძინება" დაბადებისდღეს - 80 წლის იუბილეს ულოცავს საქართველოში სამართლიანობისა და კანონიერების აღდგენისათვის ბრძოლის ერთ-ერთ უბადლო ქალბატონს, ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი - ეროვნული აღორძინების" საკონტროლო-სარევიზიო კომისიის წევრსა და გამორჩეულ პიროვნებას, ჩვენს უახლოეს მეგობარსა და თანამებრძოლს - ქალბატონ კლარა ტონიას!
ქალბატონ კლარასა და მთელს მის ლამაზ ოჯახს, ვუსურვებთ ჯანმრთელობას, ულევ სიხარულსა და უსაზღვრო ბედნიერებას!
უფალი იყოს თქვენი მფარველი მუდამ!

საქართველოს რესპუბლიკის დევნილი, ემიგრაციული მთავრობა და ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი-ეროვნული აღორძინება" დაბადებისდღეს ულოცავს საქართველოში სამართლიანობისა და კანონიერების აღდგენისათვის ბრძოლის ერთ-ერთ უბადლო და უბერებელ ჯარისკაცს, ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი - ეროვნული აღორძინების" საკონტროლო-სარევიზიო კომისიისა და კავსირის უხუცესთა საბჭოს გამორჩეულ წევრს, ჩვენს უახლოეს მეგობარსა და თანამებრძოლს - ბატონ თამაზ დარახველიძეს!
ბატონ თამაზსა და მთელს მის ლამაზ ოჯახს, ვუსურვებთ ჯანმრთელობას, ულევ სიხარულსა და უსაზღვრო ბედნიერებას!
უფალი იყოს თქვენი მფარველი მუდამ!

საქართველოს რესპუბლიკის დევნილი, ემიგრაციული მთავრობა და ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი-ეროვნული აღორძინება" დაბადებისდღეს - 65 წლის იუბილეს ულოცავს კავშირის გამორჩეულ წევრს, ჩვენს მეგობარსა და თანამოაზრეს ბატონ ვაჟა მერაბიშვილს! ბატონ ვაჟასა და მთელს მის ლამაზ ოჯახს, ვუსურვებთ ჯანმრთელობას, ულევ სიხარულსა და ბედნიერებას!
უფალი იყოს თქვენი მფარველი მუდამ!

საქართველოს რესპუბლიკის დევნილი, ემიგრაციული მთავრობა და ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი-ეროვნული აღორძინება" დაბადებისდღეს - 65 წლის იუბილეს ულოცავს საქართველოს ეროვნულ-განმათავისუფლებელი და ეროვნულ-სარწმუნოებრივი მოძრაობის ერთ-ერთ უბადლო ჯარისკაცს, ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი - ეროვნული აღორძინების" თავმჯდომარეს, ჩვენს უახლოეს მეგობარსა და თანამებრძოლს - ბატონ ნოდარ კიკნაძეს! ბატონ ნოდარსა და მთელს მის ლამაზ ოჯახს, ვუსურვებთ ჯანმრთელობას, წარმატებებს, ულევ სიხარულსა და უსაზღვრო ბედნიერებას!

უფალი იყოს თქვენი მფარველი მუდამ!

საქართველოს რესპუბლიკის დევნილი, ემიგრაციული მთავრობა და ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი-ეროვნული აღორძინება" დაბადებისდღეს - 65 წლის იუბილეს ულოცავს კავშირის პრეზიდიუმის წევრს, ჩვენს მეგობარსა და თანამოაზრეს - ბატონ მირიან მაღრაძეს! ბატონ მირიანსა და მთელს მის ლამაზ ოჯახს, ვუსურვებთ ჯანმრთელობას, ულევ სიხარულსა და ბედნიერებას!

უფალი იყოს თქვენი მფარველი მუდამ!

საქართველოს რესპუბლიკის დევნილი, ემიგრაციული მთავრობა და ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი-ეროვნული აღორძინება" დაბადებისდღეს - 65 წლის იუბილეს ულოცავს კავშირის გამორჩეულ წევრს, ჩვენს მეგობარსა და თანამოაზრეს - ბატონ გივი საგინაშვილს! ბატონ გივისა და მთელს მის ლამაზ ოჯახს, ვუსურვებთ ჯანმრთელობას, ულევ სიხარულსა და ბედნიერებას!

უფალი იყოს თქვენი მფარველი მუდამ!

საქართველოს რესპუბლიკის დევნილი, ემიგრაციული მთავრობა და ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი-ეროვნული აღორძინება" დაბადებისდღეს - 65 წლის იუბილეს ულოცავს კავშირის გამორჩეულ წევრს, ჩვენს მეგობარსა და თანამოაზრეს - ბატონ ვახტანგ ყაველაშვილს! ბატონ ვახტანგისა და მთელს მის ლამაზ ოჯახს, ვუსურვებთ ჯანმრთელობას, ულევ სიხარულსა და ბედნიერებას!

უფალი იყოს თქვენი მფარველი მუდამ!

საქართველოს რესპუბლიკის დევნილი, ემიგრაციული მთავრობა და ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი-ეროვნული აღორძინება" დაბადებისდღეს ულოცავს საქართველოს ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის ერთ-ერთ უბადლო ჯარისკაცს, საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტის - ბატონ ზვიად გამსახურდიას ერთგულ თანამებრძოლს, ასევე ჩვენს მეგობარსა და თანამოაზრეს - ბატონ რობიზონ მუშნის ძე მარგველანს!

ბატონ რობიზონსა და მთელს მის ლამაზ ოჯახს, ვუსურვებთ ჯანმრთელობას, ულევ სიხარულსა და ბედნიერებას!

უფალი იყოს თქვენი მფარველი მუდამ!

საქართველოს რესპუბლიკის დევნილი, ემიგრაციული მთავრობა და ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი - ეროვნული აღორძინება" დაბადებისდღეს - 55 წლის იუბილეს ულოცავს საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტის - ბატონ ზვიად გამსახურდიას ერთგულ თანამებრძოლს, საქართველოს ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობისა და ამჟამად, საქართველოში სამართლიანობისა და კანონიერების აღდგენისათვის ბრძოლის ერთ-ერთ უბადლო ჯარისკაცს, ჩვენს მეგობარსა და თანამოაზრეს, საქართველოს რესპუბლიკის დევნილი, ემიგრაციული მთავრობის წევრს სახელმწიფო უშიშროებისა და საიდუმლო საკითხებში, კავშირის უმნიშვნელოვანესი სტრუქტურის - ,,სახელმწიფო უსაფრთხოების დეპარტამენტის" თავმჯდომარეს, საქართველოს ეროვნული აკადემიის ვიცე-პრეზიდენტს - ბატონ თამაზ ხუციშვილს!

ბატონ თამაზსა და მთელს მის ლამაზ ოჯახს, ვუსურვებთ ჯანმრთელობას, ულევ სიხარულსა და უსაზღვრო ბედნიერებას!

უფალი იყოს თქვენი მფარველი მუდამ!

საქართველოს რესპუბლიკის დევნილი, ემიგრაციული მთავრობა და ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი-ეროვნული აღორძინება" დაბადებისდღეს - 55 წლის იუბილეს ულოცავს ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი - ეროვნული აღორძინების" უძველეს წევრს, გამორჩეულ პიროვნებას, ჩვენს უახლოეს მეგობარსა და თანამებრძოლს - ბატონ თემურ დანელიას! ბატონ თემურსა და მთელს მის ლამაზ ოჯახს, ვუსურვებთ ჯანმრთელობას, ულევ სიხარულსა და უსაზღვრო ბედნიერებას!

უფალი იყოს თქვენი მფარველი მუდამ!

საქართველოს რესპუბლიკის დევნილი, ემიგრაციული მთავრობა და ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი - ეროვნული აღორძინება" დაბადებისდღეს - 50 წლის იუბილეს ულოცავს საქართველოში სამართლიანობისა და კანონიერების აღდგენისათვის ბრძოლის ერთ-ერთ უბადლო ჯარისკაცს, ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი - ეროვნული აღორძინების" წევრს ჩვენს უახლოეს მეგობარსა და თანამებრძოლს - ბატონ თენგიზ ბადაშვილს!

ბატონ თენგიზსა და მთელს მის ლამაზ ოჯახს, ვუსურვებთ ჯანმრთელობას, ულევ სიხარულსა და უსაზღვრო ბედნიერებას!

უფალი იყოს თქვენი მფარველი მუდამ!

საქართველოს რესპუბლიკის დევნილი, ემიგრაციული მთავრობა და ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი - ეროვნული აღორძინება" დაბადებისდღეს - 40 წლის იუბილეს ულოცავს საქართველოში სამართლიანობისა და კანონიერების აღდგენისათვის ბრძოლის ერთ-ერთ უბადლო და უმშვენიერეს ქალბატონს, ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი - ეროვნული აღორძინების" ,,დარბაზის" თავმჯდომარის მოადგილეს, ჩვენს უახლოეს მეგობარსა და თანამებრძოლს - მარი ხუციშვილს!

მარისა და მთელს მის გულით საყვარელ ახლობლებსა და მეგობრებს, ვუსურვებთ ჯანმრთელობას, ულევ სიხარულსა და უსაზღვრო ბედნიერებას!

უფალი იყოს თქვენი მფარველი მუდამ!

საქართველოს რესპუბლიკის დევნილი, ემიგრაციული მთავრობა და ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი - ეროვნული აღორძინება" დაბადებისდღეს - 45 წლის იუბილეს ულოცავს საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტის - ბატონ ზვიად გამსახურდიას ერთგულ თანამებრძოლს, საქართველოს ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობისა და ამჟამად, საქართველოში სამართლიანობისა და კანონიერების აღდგენისათვის ბრძოლის ერთ-ერთ უბადლო ჯარისკაცს, ჩვენს მეგობარსა და თანამოაზრეს, ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი - ეროვნული აღორძინების" ქართლის რეგიონალური ორგანიზაციის ხელმძღვანელს - ბატონ პაატა შიუკაშვილს!

ბატონ პაატასა და მთელს მის ლამაზ ოჯახს, ვუსურვებთ ჯანმრთელობას, ულევ სიხარულსა და უსაზღვრო ბედნიერებას!

უფალი იყოს თქვენი მფარველი მუდამ!

თამაზ კალაძე 70 წლისაა

თამაზ დავითის ძე კალაძე დაიბადა 1945 წლის 25 მაისს ქ. თბილისში. 1952 წელს შევიდა თბილისის ვაჟთა მე-19 (ამჟამად 30-ე) საშუალო სკოლაში, ხოლო მე-9, 10 კლასი ისწავლა 61-ე საშუალო სკოლაში, რომელიც ვერცხლის მედალზე დაამთავრა 1962 წელს. იმავე წელს სწავლა გააგრძელა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ფიზიკის ფაკულტეტზე. მაშინ ფიზიკის ფაკულტეტი ერთერთი გამორჩეული და ძლიერი ფაკულტეტი გახლდათ. მას ასწავლიდნენ და ლექციებს უკითხავდნენ გამოჩენილი ლექტორები და თვალსაჩინო მეცნიერები: ვლადიმერ ჭელიძე, ალეკო იშხნელი, ვაგან მამასახლისოვი, გივი ხუციშვილი, გურამ ჭილაშვილი, მათე მირიანაშვილი. სადიპლომო ნაშრომი შეასრულა ფიზიკის ინსტიტუტის თანამშრომელ ნიკა გიორგაძის ხელმძღვანელობით, რომელიც ეხებოდა სუსტად არაწრფივ გარემოში მოძრავი დამუხტული ნაწილაკით გამოწვეულ არაწრფივ მოვლენების პრობლემას. უნდა აღინიშნოს, რომ სწორედ პირველი დამოუკიდებლი მუშაობის დროს წარმოებული გამოთვლების დროს სწავლობს სტუდენტი თუ როგორ გამოიყენოს ლექციების დროს მოსმენილი მასალა. 1967 წელს დაამთავრა აღნიშნული უნიერსიტეტის სრული კურსი სპეციალობით ფიზიკა და სახელმწიფო საგამოც-დო კომისიის გადაწყვეტილებით მიენიჭა ფიზიკოსის, თეორიული ფიზიკის სპეციალიზაცია. იმავე წელს დაიწყო მუშაობა აკად. ი. ვეკუას მიერ ახლად დაარსებულ თბილისის სახ. უნივერსიტეტის გამოყენებითი მათემატიკის ინსტიტუტში საინჟინრო და ფიზიკური ამოცანების განყოფილებაში, რომელსაც მისთვის დიდად პატივსაცემი ებრაელი მეცნიერი ა. ხვოლესი ხელმძღვანელობდა. ი. ვეკუას ინიციატივით ინსტიტუტი აღიჭურვა იმდროისათვის მძლავრი ელექტრონული გამომთვლელი მანქანით ბესმ-4-ით. თამაზ კალაძე გახლდათ პირველი საქართველოში, რომელმაც დაიწყო ფიზიკური ამოცანების რიცხვითი გათვლების რეალიზაცია ელექტრონულ გამომთვლელ მაქანებზე. 1974 წელს აკად. ჯ. ლომინაძისა და უკრაინის ქ. ხარკოვის ფიზიკა-ტექნიკური ინსტიტუტის თანამშრომლის კ. სტეპანოვის ხელმძღვანელობით დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია პლაზმის ფიზიკის თეორიულ საკითხებში. ამ პერიოდში ინტენსიურად თანამშრომლობდა ხარკოვის ფიზიკა-ტექნიკური უნივერსიტეტის თანამშრომელ პროფ. კ. სტეპანოვთან და მოსკოვის კურჩატოვის სახ. ატომური ენერგიის ისეთ ცნობილ სპეციალისტებთან, როგორიცაა ა. მიხაილოვსკი და ვ. ფეტვიაშვილი. 1990 წელს დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია პლაზმის თეორიულ საკითხებში. ორივე დისერტაცია დამტკიცებულ იქნა სსრკ უმაღლესი საატესტაციო კომისიის მიერ ქ. მოსკოვში. განათლების მინისტრ კ. ლომაიასა და პრეზიდენტ მ. სააკაშვილის მიერ 2006 წელს უგუნურად ჩატარებული საგანმანათლებლო რეფორმის შედეგად აკადემიკოს ი. ვეკუას დაარსებული გამოყენებითი მათემატიკის ინსტიტუტი, როგორც სამეცნიერო ერთეული უნივერსიტეტში გაუქმდა. მეცნიერების ერთგული თამაზ კალაძე იძულებული გახდა საზღვარგარეთ გადავხვეწილიყო. 2007 წლიდან 2014 წლამდე მუშაობდა პაკისტანის ქ. ლაჰორის სახელმწიფო კოლეჯ-უნივერსიტეტში პაკისტანის უმაღლესი საგანმანათლებლო კომისიის უცხოელი სპეციალისტების დაქირავების პროგრამის ფარგლებში. მას ეკავა უცხოელი პროფესორის თანამდებობა და ფიზიკა-მათემატიკაში ლექციების კურსთან ერთად ეწეოდა სამეცნიერო მუშაობასაც. თამაზ კალაძე გახლავთ პაკისტა-

ნელი სტუდენტების ორი სადიპლომო ნაშრომისა **(M.Phil)** და ორი სადოქტორო დისერტაციის (**h**) ხელმძღვანელი. 2011, 2012 და 2013 წლებში მაღალი სამეცნიერო აქტიობისათვის მიღებული აქვს პაკისტანის მეცნიერებისა და ტექნოლოგიების სამინისტროს მეცნიერებისა და ტექნოლოგიების საბჭოს ჯილდოები.

თამაზ კალაძე ეროვნულ მოძრაობაში ჩართულია 1978 წლიდან. 1989 წლის ბოლოს იგი გახდა ჰელსინკის კავშირის წევრი, რომელსაც ეროვნული გმირი ზვიად გამსახურდია ხელმძღვანელობდა. ჰელსინკის კავშირში იგი ხელმძღვანელობდა განათლებისა და მეცნიერების სექტორს. ამ სექტორის აქტიობის შედეგად გაუქმდა ოქროსა და ვერცხლის მედლები საშუალო სკოლის დამთავრებისას, შემუშავებული იქნა ბაკალავრისა და მაგისტრის საფეხურები უმაღლეს სასწავლებლებში, მოხდა სამეცნიერო ხარისხების მინიჭების წესების რეორგანიზაცია. თამაზ კალაძეს აქვს პოლიტიკური და ადმინისტრაციული ხელმძღვანელობის გამოცდილებაც: 1991 წელს ჩატარებული ადგილობრივი საკრებულოების არჩევნების დროს თბილისის მოსახლეობამ თამაზ კალაძე დამაჯერებელი უპირატესობით აირჩია საბურთალოს რაიონის საკრებულოს დეპუტატად, შემდგომ ამავე რაიონის გამგებლად და ბოლოს საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტის - ბატონ ზვიად გამსახურდიას მიერ დაინიშნა საბურთალოს რაიონის პრეფექტის თანამდებობაზე. სწორედ თამაზ კალაძე გახლდათ გაზეთ "იბერია სპექტრში" უნივერსიტეტის 103 თანამშრომლის სახელით გამოქვეყნებული ედ. შევარდნაძის უგუნური პოლიტიკის მამხილებელი საპროტესტო ცნობილი წერილის ინიციატორი, სადაც გაპროტესტებული იქნა 1992 წელს აფხაზეთში საომარი ჯარების შესვლა. თბილისის ივ. ჯავახიშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტის 103 თანამშრომლის მიმართვისადმი მხარდაჭერამ საქართველოში საყოველთაო ხასიათი მიიღო, რამაც ფაქტობრივი ხელისუფლება დიდ საგონებელში ჩააგდო ჩააგდო და ამ მიმართვაზე ასეულ ათასობით მხარდამჭერთა ხელმოწერების შეჩერება შევარდნაძე-იოსელიანის ხელისუფლებამ მხოლოდ იმით მოახერხა, რომ გაზეთი "იბერია-სპექტრის" გამოცემა, სადაც ეს ხელმოწერები ქვეყნდებოდა, კარგა ხნით აიკრძალა. დაიწყო ხელის მომწერთა საყოველთაო დევნა და რეპრესიები, რასაც ჯაბა იოსელიანის მხედრიონის ბანდები ახორციელებდნენ, ხოლო თამაზ კალაძე ორჯერ დაიჭირეს, სასტიკად აწამეს და 40 დღის განმავლობაში გამოამწყვდიეს ორბელიანის მოედანზე მდებარე სამხედრო კომენდატურის ცივ და ბნელ საკანში.

თამაზ კალაძე გახლავთ მაღალრეიტინგულ საზღვარგარეთის ჟურნალებში 225 გამოქვეყნებული სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი. მისი სამეცნიერო -ინდექსი შეადგენს 12-ს. თამაზ კალაძეს მიღებული აქვს უცხოეთის და ადგილობრივი გრანტები (მათ შორის, 1998-99 წლებში, ფონდ "ქართუს" გრანტი). 2000, 2005-07 წლებში ჩინეთის მეცნიერებათა აკადემიის მიწვევით მუშაობდა ქ. ნანჯინგის სამეცნიერო ობსერვატორიაში მიწვეული პროფესორის თანამდებობაზე. თამაზ კალაძეს აქვს უცხოელ მეცნიერებთან თანამშრომლობის მაღალი გამოცდილება. მისი თანაავტორები არიან ისეთი თვალსაჩინო მეცნიერები, როგორიცაა ა. მიხაილოვსკი და ვ. ფეტვიაშვილი (მოსკოვის ი. კურჩატოვის სახელობის ატომური ენერგიის ინსტიტუტი), რ. საგდეევი (მერილენდის უნივერსიტეტი, აშშ), კ. სტეპანოვი (ხარკოვის ფიზიკა-ტექნიკური ინსტიტუტი), ვ. ჰორტონი და ჯ. ვან დამი (ქ. ოსტინის ტეხასის უნივერსიტეტი, აშშ), ლ. სტენფლო (უმეას და ლინკოპინგის უნივერსიტეტები, შვეცია), პ. შუკლა (რურის უნივერსიტეტი, ქ. ბოხუმი, გერმანია), დ.ჯ. ვუ (ნანჯინგის ობსერვატორია, ჩინეთი). თამაზ კალაძე მუდმივად მონაწილეობს საერთაშორისო კონფერენციებსა და სიმპოზიუმებში. 2002 წელს სამეცნიერო ნაშრომთა ციკლისათვის მიღებული აქვს საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოს ი. ვეკუას პრემია, რომლითაც ძალიან ამაყობს. თამაზ კალაძე გახლდით პირველი ფიზიკოსი, რომელმაც მათემატიკოს ი. ვეკუას ეს პრემია მიიღო. 2012 წელს მას შეთავაზეს მონაწილეობა მიეღო საერთაშორისო სამეცნიერო გუნდში ატმოსფეროსა და იონოსფეროში მიმდინარე არაწრფივი ტალღური მოვლენების შესწავლის მიზნით. აღნიშნული სამეცნიერო გუნდი შედგებოდა აშშ, ინგლისის, რუსეთის, ისრაელის, კანადის, გერმანიის, პორტუგალიისა და საქრთველოს 11 გამოჩენილი ფიზიკოსისაგან. ეს ორწლიანი პროექტი დაფინანსდა ქ. ბერნის (შვეიცარია) კოსმოსური კვლევის საერთაშორისო ინსტიტუტის მიერ.

თამაზ კალაძის სამეცნიერო ინტერესების სფეროა პლაზმის ფიზიკა, დედამიწის იონოსფერო, მიწისძვრების ფიზიკა. სამეცნიერო წარმატებებიდან უნდა აღინიშნოს 1) თერმობირთვულ დანადგარ ტოკამაკებში რეაქციის შედეგად გაჩენილი მაღალენერგიული ალფა ნაწილაკების მიერ გამოწვეული თერობირთვული არამდგრადობების თეორიის შექმნა, 2) თერმობირთვულ დანადგარ ტოკამაკში მრუდწირული მაგნიტური ველის პირობებში ტალღების გავრცელების თეორიის შექმნა, 3) დედამიწის იონოსფეროში გავრცელებადი ტალღების მიერ წარმოქმნილი არაწრფივი სტრუქტურების (სოლიტონები, გრიგალები,

ზონალური ქარები) თეორიის შექმნა.

თამაზ კალაძე ამჟამად მუშაობს ივ. ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ი. ვეკუას სახელობის გამოყენებითი მათემატიკის ინსტიტუტში უფროსი მეცნიერი თანამშრომლის თანამდებობზე. რითი გამოირჩეოდა თამაზ კალაძის მოქალაქეობრივი და სამეცნიერო აქტიობა? სტუდენტური წლებიდანვე იგი ყოველთვის გახლდათ ეროვნული ინტერესების მატარებელი. განსაკუთრებით 1978 წელს, მაშინ როდესაც მის მშობლიურ ქართულს მოსკოვიდან საფრთხე დაემუქრა მან აქტიური მინაწილეობა მიიღო უნივერსიტეტის საპროტესტო მოძრაობაში და საშუალება არ მისცა სულგაყიდულ ადმინისტრატორებს, პარტიულ მუშაკებს და პროფესორებს ხელი მოეთბოთ შექმნილ ვითარებაში. მისი თაოსნობით თბილისის სამეცნიერო ინსტიტუტების თანამშრომლებმა 1978 წლიდან აქტიური მონაწილება დაიწყეს საქართველოს კულტურის ძეგლების რესტავრაცია-აღდგენაში. აქ უნდა აღინიშნოს მათი განსაკუთრებული წვლილი სიონის საკათედრო ტაძრის გარე სამუშაოების შესრულებაში, დარეჯანისა და ფეთხაინის ეკლესიების აღდგენაში, თუშეთში საცხოვრებელი სახლებისა და სალოცავის აღდგენაში. მისი თაოსნობით ი. ვეკუას სახელობის გამოყენებითი მათემატიკის ინსტიტუტის თანამშრომლებმა ძეგლთა დაცვის საზოგადოებასთან ერთად საკუთარი შემოწირულობით აღადგინეს საშეფო ძეგლი კუმისში. განსაკუთრებით აღსანიშნავია ახალქალაქის რაიონში სტიქიით დაზარალებული უსახლკაროდ დარჩენილი აჭარელებისათვის საცხოვრებელი სახლების მშენებლობაში ინსტიტუტის თანამშრომლების თავდაუზოგავი მუშაობა. ინსტიტუტის თანამშრომლები მუდმივად ეხმარებოდნენ კახის რაიონში მცხოვრებ ქართველებს სასწავლო წიგნებით და სხვა საჭირო თანადგომით. კულტურის ძეგლების აღდგენაში განსაკუთრებული საზოგადოებრივი წვლილისათვის ინსტიტუტის თანამშრომლებს მიღებული აქვთ მადლობის სიგელები საქართველოს ძეგლთა დაცვის თავმჯდომარე ი. ციციშვილიგან. საბურთალოს რაიონის პრეფექტობის პერიოდში თამაზ კალაძემ საირმის მთაზე აღადგინა გერმანელთა ტყვეების საფლავები და მისი უწმინდესობის ილია II-ს მადლობის სიგელი დაიმსახურა.

უნივერსიტეტში თამაზ კალაძის 48-წლიანი სამეცნიერო მუშაობით და გამოქვეყნებული სამეცნიერო ნაშრომებით მან ფართოდ გაუთქვა სახელი მშობლიურ თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტსა და საქართველოს სამეცნიერო აქტიობას მსოფლიო სამეცნიერო წრეებში. სამწუხაროდ, საქართველოში არსებული მძიმე ეკონომიკური ვითარებისა და სახელმწიფო აპარატში არსებული კორუფციის გამო მეცნიერთა მდგომარეობა თავისი მწირი ხელფასებით სავალალო მდგომარეობაში რჩება.

2015 წლის 10 აგვისტო

,, ... მაგრამ ვინაა აქ გამკითხველი“

მესხეთში, ადიგენის რაიონის სოფელ უდის სამხრეთით, დაახლოებით 3 კილომეტრის მანძილზე მდებარეობს, სავარაუდოდ, ადრეული საუკუნეების დროინდელი, ე.წ. ,,პატარა ბუზმარეთის“ ეკლესიის,, ნაშთი, რომლის დასავლეთ ნაწილში, საკურთხევლის გარე ფასადზე შემორჩენილია პერანგის ქვა, უნიკალური ბარელიეფით, რომელზეც გამოსახულია კაბიანი კაცი, ხელში სამუშაო იარაღით, გონიოთი.

ამ დროისთვის მამაკაცის გამოსახულება დაზიანებულია: აღარ აქვს თავი, რაც, მოსახლეობის თქმით, ჯერ კიდევ რამდენიმე წლის წინ არსებობდა. თავად ეკლესიაც მაშინ უკეთეს მდგომარეობაში იყო.

აუცილებელია, სასწრაფოდ შესწავლილი იქნას ეს მნიშვნელოვანი ძეგლი და ჩატარდეს შესაბამისი ღონისძიებები, თუნდაც ბარელიეფის გადასარჩენად.

რაოდენ გულსატკენია, რომ იმავ სოფელში მდებარეობს დედათა მონასტერი, სადაც მდიდრულად მოწყობილ რეზიდენციაში განცხრომით სუფევს ადგილობრივი მღვდელი.

სამწუხაროდ, ეს არ არის ერთეული მოვლენა: მთელ საქართველოში მაღალი რანგის სამღვდელო პირთა უმეტესობა, მათ ხელთ მოხვედრილ სახსრებს უპირველეს ყოვლისა „საკუთარი„ ეკლესიების აშენებას, დიდებული რეზიდენციების გამართვას ახმარენ. გაამპარტავნებულნი და მედიდურნი ღრუბლებსზემოდან დაცქერიან მორჩილ მრევლს.

... და გასცქერიან უძველესი ნატაძრალები თანამედროვე, გრანდიოზულ ეკლესია-მონასტრებს და მოთმინებით ელიან ისეთი დროის დადგომას, როცა ჩვენს ქვეყანაში ისევ იმძლავრებს ეროვნული სულისკვეთება! როდესაც ერსაც და ბერსაც სათავეში არა ყალბი, არამედ ჭეშმარიტი მამულიშვილები ჩაუდგებიან!

ნოდარ კიკნაძე

მესხეთის მონატრება

მტერს შელეწილი ის, ჩვენი კუთხე,
ღვთისმშობლის ღაწვს რომ ცრემლად ადნება,
დღესაც სამშობლოს ღამეებს უთევს,
დღესაც სისხლს გასცემს დაუმადლებლად.

ჩვენ, დაკარგული მისი ვაჟები
თავჩაქინდრული ჩავცქერით ჭიქებს,
გადავირევით, გავგიჟმაჟდებით:
რამე, მესხური შემოგვრჩა იქნებ?

იმ შავლეგოსი, თუ არა ხმალი,
სიმღერა მაინც ვიცოდეთ ნეტავ,
ხომ არ გამქრალა იმედი ხვალის,
გული, გამხმარი, ხომ ისევ ფეთქავს!

მუხლისმოდრეკით და პირჯვრისწერით
პატიებას ვთხოვ სევდიან ტაძარს,
დამისხით ღვინო: სისხლი და ცრემლი,
ეს ბნელი ღამე კბილებში გავცრა!

P.S. ზემოთ აღნიშნულ პრობლემასთან დაკავშირებით ჩვენმა ორგანიზაციამ რამდენიმე ინსტანციას მიმართა („კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის ეროვნულ სააგენტოს“, მთავრობისა და პარლამენტის თავჯდომარეებს, საპატრიარქოს...). ყველა მათგანი ამათუიმ სახით გამოგვეხმაურა, ყველა, გარდა ერთისა - საპატრიარქოსი?!

* * *

ეს მუსლიმანური ხმალია, სიმბოლო ბრძოლისკენ მოწოდებისა. ზოგგან ხმალს ზემოდან არაბულენოვანი წარწერაცა აქვს:

,,ალლაჰ აკბარ,,. არის, თუ არა ეს აშკარა მუქარა? ვალდებულნი არიან, თუ არა სათანადო ორგანოები არათუ აღკვეთონ მსგავსი ქმედებანი, არამედ ძირეულად გამიკვლიონ, თუ სად არის ფესვები ამ ავანტურისა? რატომ და როგორ ხდება, რომ საქართველოში, ბოლო ორი საუკუნის მანძილზე, ყოველთვის, ყველა წყობილების, თუ მთავრობის დროს, ქართველი კაცი ნებისმიერ არაქართველზე მეტად დაჩაგრული იყო (გამონაკლისს წარმოადგენდა ის საოცარი ერთი წელი, როდესაც ქვეყანა ეროვნულ მთავრობას ებარა). რატომ ცდილობენ იმ აზრის დამკვიდრებას, რომ ჩვენ პატარა, სუსტი ერი ვართ და ამიტომ ამიტომ დიდს, თუ პატარას,

ყველას კოჭი უნდა ვუგოროთ. გადავხედოთ წარსულს: არაბნი, ბიზანტიელნი, მონღოლნი, სპარსნი,თურქ-სელჯუკნი და ბოლოს - რუსები! განა ყოველი მათგანი მრავალგზის არ აღემატებოდა ქართველებს როგორც ტერიტორიულად, ასევე რიცხობრივად და სამხედრო ძალით? და ამიტომ როგორ იქცეოდნენ ჩვენი წინაპრები? რაო? „პროვოკაციებს არ უნდა ავყვეთო!“ - ასე იძახდნენ? თუ სისხლის უკანასკნელ წვეთამდე იბრძოდნენ?! იმიტომ, რომ „ბრძოლას ყოველთვის აქვს აზრი!“, იმიტომ, რომ ღირსება მთავარი მშვენებაა როგორც ცალკეული ადამიანის, ისე მთელი ერისა!

ლევან გოთუას ცხოვრება მახსენდება: მოგეხსენებათ, უმკაცრესი რეჟიმის ციხეებსა, თუ კოლონიებში გაატარებინეს ლამის მეოთხედი საუკუნე, სამშობლო სიყვარულით გულანთებულ ვაჟკაცს. აქ მას საქმე ჰქონდა არაადამიანაური, გადაგვარებული ფსიქიკის და ზნის არა მხოლოდ კრიმინალებთან, არამედ ადმინისტრაციასთანაც. როგორ ხდებოდა, რომ ერთნიც და მეორენიც მის მიმართ მოწიწებით, პატივისცემით იყვნენ განმჭვალულნი?! იმიტომ, რომ ბატონ ლევანს არასდროს, არსად არ დაუკარგავს გრძნობა ღირსებისა! - ერთ კაცს, მის წინააღდეგ ამხედრებული მთელი სამყაროს წინაშე! ასეთებს კი ყველა, მისდაუნებურად, რიდით ეპყრობა. ასეთები იყვნენ მერაბ კოსტავა, მამა გაბრიელი... ამგვარი მაგალითი ჩვენს ისტორიაში უამრავია! ამისკენ უნდა მოუწოდებდეს მრევლს ჩვენი ეკლესია და არა გვაბრუებდეს ყოვლად უსაფუძვლო დაპირებით, რომ „მალე დაგვიბრუნება აფხაზეთი და სამაჩაბლო“, რომ „საქართველო გამთლიანდება“. ჩვენგვჭირდება არა ტერიტორიული, არამედ სულიერი გარეთიანება! საიდუმლო როდია, რომ საეკლესიო პირთა უმეტესობის მხრივ მრევლში მიმდინარეობს გააფთრებული აგიტაცია რუსული ორიენტაციისა, სტალინის ლამის წმინდანად გამოცხადებისა. და დგას ჩვენი ერის არცთუ მცირე ნაწილი მრავალგზის მოტყუებული, დამცირებული, გულგატეხილი, ხელებჩამოშვებული კვლავაც ზეციდან მოვლენილი სასწაულების მოლოდინში.

ღირსების შეგრძნება დაკარგა ერმა, მუდმივად დამარცხებულმა, მუდმივად სხვისი ხელების შემყურემ.

რატომ ცდილობენ დაგვარწმუნონ, რომ ჩვენს ქვეყანას მხოლოდ ორი არჩევანი აქვს: ან „ევროპულ-ამერიკული“, ან „რუსული“? სამწუხარო ფაქტია: ხუთი წელი, 1988-დან 1993 წლამდე საქართველო იბრძოდა დამოუკიდებლობისთვის. მას შემდეგ, ლამის მეოთხედი საუკუნეა, ქვეყანა იბრძვის ,,დამოკიდებულებისთვის“. ჩვენ რომ ღირსეულად წარმოვაჩენდეთ თავს, ასე აგდებულად, როგორც ჩასვრილ, ჭირვეულ ბავშვს, არ მოგვექცეოდა დიდი, თუ პატარა მეზობელი, ან თუნდაც ევროპელ-ამერიკელი ჭკუის დამრიგებელი „მეგობრები“. შესანიშნავად ბრძანა ქალბატონმა დენიზა სუმბაძემ: ,,ზვიად გამსახურდიას გაძევებით საქარ-თველოდან გაძევებული იქნა ეროვნული მოძრაობა,, ეს არის ქვეყნის დიდი პრობლემა. რა იქნა ქართული გზა? გზა ეროვნული აღორძინებისა?! ერის უმთავრესი ფუნქცია არის ბრძოლა დამოუკიდებლობისთვის! უამისოდ ერი გადაიქცევა ბრბოდ! ეს არ არის ერთჯერადი აქცია, ეს მუდმივი პროცესია. ამის გარეშე არასდროს დადგება დავითის, თუ თამარის „ოქროს ხანა“.

ნოდარ კიკნაძე 2015 წ. ნოემბერი

მეტი, ვიდრე გვაქვს

რატი გაგოშიძე - ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი -ეროვნული აღორძინების" ახალგაზრდული ორგანიზაციის თავმჯდომარე

გავიხედოთ მარჯვნივ და მარცხნივ. დავინახავთ, რომ ჩვენ გაგვაჩნია სიმდიდრე: უძრავი, თუ მოძრავი საკუთრება. ჩვენ გვაქვს სამსახურები, ვართ დასაქმებულნი, ჩვენ ვცხოვრობთ, ვლოცულობთ, გვიყვარს და გვჯერა, რომ ხვალინდელი დღე იქნება უკეთესი.

როგორც ავღნიშნე, ჩვენ გვაქვს ესა თუ ის სიმდიდრე. მეც მაქვს ქონება და თუ ვინმე მკითხავს: - ვისია ეს სახლი? მე ვეტყვი: მეგობარო, ეს ჩემია! თუ მკითხავენ: - ეს ვისი ოჯახია? მე ვიტყვი: ეს ჩემი ოჯახია! და ამით ყველაფერი გასაგები იქნება. მაგრამ თუკი მე დავტოვებ ჩემს სახლს, ჩემს ოჯახს, გავალ გარეთ და დავინახავ როგორ არის დაბეჩავებული ჩემი მიწა-წყალი, მე მასზე არ ვიდარდებ, რადგან ის ჩემი არ არის. რადგან ვიცი, რომ ჩემი ის სახლია, რომელიც ახლახანს დავტოვე. მე არ ვიდარდებ გაუბედურებულ ოჯახებზე, რადგან ჩემი ოჯახი ისაა, რომელიც სახლში მელოდება. მე არ ვიდარდებ სხვებზე, რადგან მეშინია, რომ ვიბრძოლო მათი კეთილდღეობისთვის, რადგან ვიცი, რომ ამის გამო შეიძლება დავკარგო ჩემი სამსახური, ჩემი სახლი და ოჯახი. სწორედ ამიტომ მე გულგრილად ჩაუვლი მათ და როგორც ლერწამი ქარიშხლის დროს მის ქროლვას გავყვები და გავყვები მანამ, სანამ ქარიშხალი არ ჩადგება.

მაგრამ განა მინდა, ვიყო ლერწამი გადახრილი და თავდაღუნული?! მე მინდა ვიყო მუხა! მედგრად დავუხვდე ქარიშხალს, თავდაუზოგავად ვებრძოლო მას და თუ მძლია, თუნდაც ძირფესვიანად ამოვიგლიჯო მიწიდან, მაგრამ არა, ლერწამის ხვედრი უფრო მარტივია. ამიტომაც თავდახრილი, გადახრილი ვეგებები მომავლის რისხვას.

დღეს მე დავხრი თავს, ხვალ შენ და მომავალში აღარ იქნება ,,ჩვენ". აღარ იქნება ერთობა - ყველა თავის სახლში და ოჯახში ჩაკეტილი, იფიქრებს თავის თავზე, უზრუნველ მომავალზე და მანამ სანამ ,,მომავლის რისხვა" კარზე არ მოგვიკაკუნებს, ხმალს არ ავღმართავთ. სამწუხაროდ, მერე გვიანი იქნება! ჩვენ კმაყოფილი ვართ იმით რაც გაგვაჩნია, რადგან ვერ ვუყურებთ მომავალს ისე, როგორც უნდა ვუყურებდეთ. ჩვენ ხვალინდელი დღე უბრალო, მორიგი დღე გვგონია. საუბედუროდ ვივიწყებთ იმას, რომ დრო ძალიან ცოტაა დარჩენილი. დრო ცოტა დაგვრჩა არა იმიტომ, რომ დავბერდებით და დავჭკნებით, არამედ იმიტომ, რომ უბრალოდ დაბერდება და აღარ იქნება ერი. ეს ყველამ კარგად ვიცით.

ჰოდა, მოდით, ერის მომავლისთვის ვიბრძოლოთ! ვიბრძოლოთ იმისთვის, რაც საუკუნეებს გაუძლებს! ჩვენ სისხლს, ოფლსა და ფულს ვხარჯავთ შენობების შენებაში, მაგრამ არ ვხარჯდებით ეროვნული აღმშენებლობისთვის. შენობებს მიწისძვრები დაანგრევს, მტრის მიერ ნასროლი იარაღი მტვრად აქცევს, ხოლო ძლიერ ერს ვერც ბუნებრივი კატაკლიზმები და ვერც ზარბაზანი ვერ გატეხს. სწორედ ამიტომ, უნდა გავითავისოთ, რომ მხოლოდ „მე" არ არის

გამართლებული. რომ „ძალა ერთობაშია“ და ეს ლიტონი სიტყვები არაა! მე მიყვარს ჩემი მიწა-წყალი. მე აქ დავიბადე. მე მინდა, რომ ვიყო მუხა! დიახ ლერწამი მოგმართავთ, რომ მას მუხობა სურს, რადგან ამ ლერწამს სჯერა, რომ ,,მდოგვის მარცვალ რწმენას მთების შეძვრა შეუძლია" და ასევე ლერწმის მუხად გადაქცევა. ახლა გულახდილად ვთქვათ: რამდენს გვსურს გულით და სულით ლერწმიდან მუხად გცევა.

მე მაქვს სახლი, მყავს ოჯახი, მაგრამ მე მინდა მეტი, ვიდრე მაქვს. ეს ჩემი უფლებაა და მე ამ უფლებისთვის ვიბრძოლებ, სანამ ძარღვებში სისხლი სჩქეფს.

მე ვარ რატი გაგოშიძე. ვცხოვრობ მიწაზე რომელსაც ჩრდილოეთიდან რუსეთი, აღმოსავლეთიდან აზერბაიჯანი, დასავლეთიდან შავი ზღვა, ხოლო სამხრეთიდან სომხეთი და თურქეთი შემოხვევია. ჩემი სამშობლოს მიწა მრავალი გმირის სისხლით არის გაჟღენთილი. იგი ბევრი მოღალატის აძაღლებულ ლეშსაც ინახავს. აქ იქმნებოდა და ნადგურდებოდა, ინახებოდა და იკარგებოდა. ეს მიწა იყო და არის თავისი შვილების დედა. ეს ჩვენი სახლია. სახლი სადაც გასვლისას კარი ზრდილობიანად უნდა მოვხუროთ. შესვლისას ლოცვა ვთქვათ. გავუფრთხილდეთ. სისუფთავე და სიწმინდე არავის წაბილწინოთ, არავის. რადგან ჩვენს გარდა მისი სიწმინდე არავის ადარდებს, რადგან ეს ჩვენი ვალდებულებაა!

იბერიელი

მე წარსულმა დამიტოვა სევდა,
აწმყოშიაც ნუგეშს ვეღარ ვხედავ,
მომავალსაც აწმყოს ფერი დაჰკრავს,
ცხოვრების გზა დამილოცე დედავ!

ქვიშის კოშკებს დაემსგავსა ძმობა,
სიყვარული აკვანშივე კვდება,
ზნეობას კი დასწყებია ხმობა,
ერთგულება ფესვებშივე დნება.

მხოლოდ სიზმრად ვებრძვით ჩვენ მტრის ლაშქარს,
რომ განვაგდოთ ტკივილი და სევდა
და მეც დარდმა გამიჩერა სისხლი,
მხოლოდ სული მაძლევს ბრძოლის ნებას.

თუკი გვერდს მე გამიმაგრებს ძმობა,
თუკი დაო, მანდილს შემომახვევ მკლავზე,
იბერიის დროშას მე ავღმართავ,
და დავანთებ სიყვარულის სანთელს.

რატი გაგოშიძე
10 სექტემბერი 2015 წელი

სრულიად საქართველოს თეოლოგიურ-პოლიტიკური მოძრაობის: „ერის უფლებისა და ღირსების" დამფუძნებლისა და თეორიულ-ინტელექტუალური ლიდერის, ფილოსოფიის დოქტორის, პროფესორის, ქ-ნ დენიზა სუმბაძის (1-3 მაისი 2015 წელი)

მ ი მ ა რ თ ვ ა

პოლიტიკური მოძრაობის: „ჰელსინკის კავშირი-ეროვნული აღორძინების" ლიდერებს: კავშირის თავმჯდომარეს ბ-ნ ნოდარ კიკნაძეს, კავშირის თავმჯდომარის მოადგილეს, ბ-ნ ნუკრი ბაღდავაძეს, ჰელსინკის ქართული „კავშირის" ერთიან წარმომადგენლობას - თანამშრომლობის მემორანდუმისათვის.

ძვირფასო თანამემამულენო და თანამებრძოლნო საქართველოს დამოუკიდებლობისა და ქვეყნის თვითმყოფადი განვითარების უფლებამოსილების დამკვიდრებისათვის!
მე მინდა, პირველ რიგში, მადლობა გითხრათ იმ სულისკვეთებისათვის, იმ ღვაწლისათვის, იმ დიდი ერთგულებისათვის, რომლითაც თქვენ შეინარჩუნეთ და აცოცხლეთ მეოცე საუკუნის ქართული ეროვნული მოძრაობის პირველი უჯრედი: „ჰელსინკის კავშირი"

მეოცე საუკუნის მეორე ნახევარში, საქართველოში განვითარებული პოლიტიკური პროცესების შედეგად, რომელიც ზვიად გამსახურდიას და მერაბ კოსტავას ლიდერობით „ჰელსინკის ჯგუფის" დაფუძნებით დაიწყო და მონოლითური ეროვნული მოძრაობა შექმნა საქართველოს დამოუკიდებელი სახელმწიფოებრიობის მოსაპოვებლად, როგორც დავინახეთ, წარმატებით მივიდა პირველ რეალურ შედეგთან და საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის სახით არსებული ჩვენი ქვეყანა გამოვიდა „რუსეთის იმპერიად" წოდებულ , მსოფლიოს უდიდესი სახელმწიფოებრივი გაერთიანების შემადგენლობიდან: ეროვნული მოძრაობის ლიდერის, ზვიად გამსახურდიას თაოსნობით ჩატარებული სახალხო რეფერენდუმით მთელმა ქართველმა ხალხმა დაუჭირა მხარის აქართველოს დამოუკიდებელი სახელმწიფოზრიოზის იდეას და ქვეყნის განვითარებას დამოუკიდებელ სახელმწიფოებრიობის გზით (1991 წ. 31 მარტი).

„ჰელსინკის ცნობილი ქარტია“, - რომელიც 1975 წელს იქნა მიღებული მსოფლიოს მოწინავე სახელმწიფოების წარმომადგენლობათა ხელმოწერით ქალაქ ჰელსინკში, კაცობრიობას აუწყებდა მეოცე საუკუნის ადამიანური გონით გააზრებულ ყველაზე პროგრესულ პრინციპებსა იდიალებს, რომლებითაც კაცობრიული ცხოვრების წარმართვა და სახელმწიფოებრივი ორგანიზებულობა ამ მართვისა, მთელი მსოფლიოსთვის ერთიანი და შეთანხმებული უნდა ყოფილიყო.

საქართველოში ანთებული ცეცხლი ეროვნული მოძრაობისა გულისხმობდა ქართველი ერის ინტერესების გაერთიანებას მსოფლიო ინტერესებთან , რომელშიც თვად ქართველი ერის ინტერესების დაცვა გარანტირებული უნდა ყოფილიყო , გარანტირებული უნდა ყოფილიყო სწორედ მსოფლიოს იმ სრული სამართებლივი აზროვნებით, რომელსაც კონკრეტულად ამ ეტაპზე წარმოადგენდა „ჰელსინკის ქარტია,,

მოგეხსენებათ, ჰელსინკის ქარტიით აღებული სტარტი და მრავალწლიანი მოწამეობრივი ბრძოლა ქართული ეროვნული მოძრაობის ლიდერებისა და მათთან ერთად მთელი ქართველი ერის , რომელიც დამთავრდა საქართველოს პირველი პრეზიდენტის მოსვლით დამოუკიდებელი საქართველოს ხელისუფლებაში, უმოკლეს დროში შეწყდა და ამ შეწყვეტის პროცესის ანალიზი, თავადვე მოასწრო დამოუკიდებელი საქართველოს პრეზიდენტმა , ზვიად გამსახურდიამ. როგორც ცნობილია, თავის ინტერვიუში, რომელიც რუსულ ენაზე დაიბეჭდა გაზეთ „ ნაროდნაია პრავდა“ - ში , მან გარკვევით განაცხადა, რომ „სახელმწიფო გადატრიალება საქართველოში ,რომელმაც საქართველოს პრეზიდენტის განდევნის სახე მიიღო, დაიგეგმა ოკეანის გადაღმა!

რამდენადაც ჩემთვის ცნობილია, ამ აზრს მთლიანად იზიარებს ჰელსინკის კავშირის დღევანდელი წარმომადგენლობა. „1991-93 წლების მოვლენების შედეგად კანონიერი ხელისუფლება დამხობილ იქნა სამხედრო გადატრიალების გზით, რომლის სულისჩამდგმელი გარე მასონური სამყარო იყო“- ბრძანებს საქართველოს რესპუბლიკის დევნილი, ემიგრაციული მთავრობის წევრი სახელმწიფო უშიშროებისა და საიდუმლო საკითხებში, „საქართველოს ჰელსინკის კავშირის ეროვნული აღორძინების“ ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის დეპარტამენტის სახელმწიფო უშიშროებისა და საიდუმლო საკითხთა კომიტეტის თავჯდომარე, საქართველოს ეროვნული აკადემიის ვიცე-პრეზიდენტი, ბ-ნი თამაზ ხუციშვილი. ბ-ნი თამაზ ხუციშვილის ცნობით 1991 წელს მარტისათვის საქართველოს ეროვნულ ხელისუფლებას უკვე მოპოვებული ქონდა ინფორმაცია მოსალოდნელი სახელმწიფო გადატრიალების შესახებ.(იხ. „საქართველოს ჰელსინკის კავშირის ჟურნალი: „მატიანე“ , N3-4, 22.XII.2014წ.)

აშშ-ს პრეზიდენტის ცნობილი განცხადება, რომ ზვიად გამსახურდია მსოფლიოში მიმდინარე პროცესების საწინააღმდეგო მიმართულებით მიდიოდა, ანუ ეროვნული ინსტიტუტების დამკვიდრების მიმართულებით მსოფლიოში, უკვე ნიშნავდა იმას, რომ მთელი მსოფლიოს პოლიტიკური ინსტიტუტები, ანუ ის დინება პოლიტიკური პროცესებისა, რომლებშიაც ჩაერთო ქართული ეროვნული მოძრაობის ერთი ნაწილი, ერთიანად უპირისპირდებოდა არა პიროვნულად ზვიად გამსახურდიას, არამედ - საერთოდ ქართულ ეროვნულ მოძრაობას, ქართველი ერის ეროვნული თვითმყოფადობის განვითარების იდეას. აშშ-ების პრეზიდენტის განცხადება, რომ ზვიად გამსახურდია დინების საწინააღმდეგოდ მიდიოდა, უკვე ნიშნავდა იმასაც, რომ ქართული ეროვნული მოძრაობის საყრდენად მსოფლიოში არ იდგა არც ჰელსინკის ქარტია. რამდენადაც საშუალება მქონდა გავცნობოდი იმ დროის ხედვას , ზვიად გამსახურდია იმედოვნებდა ჰელსინკის პარტიის განვითარებასა და სრულყოფას იმ ინტერესების დასაცავად, რომელიც ამ დროისათვის ქართულ ეროვნულ მოძრაობას ესაჭიროებოდა. საერთოდ , უნდა აღინიშნოს, რომ ქართული პოლიტიკური ცნობიერებისთვის სათანადოდ არ არის გაშიფრული სიღრმისეულად, რას ნიშნავდა მსოფლიოსათვის ზვიად გამსახურდიას „დინების საწინააღმდეგო მსვლელობა“ და რატომ აირჩია ქართველმა საზოგადოებამ „მკვდარი თევზების“ პოზიცია , მაგრამ რეალობა ერთია: ზვიად გამსახურდიას და მერაბ კოსტავას ეროვნული მოძრაობა, ანუ მსოფლიოს ანაბარა დარჩენილი ქართველი ერი , გნებავთ ჰელსინკის პარტიის ანაბარა დარჩენილი , თავისი დამოუკიდებელი სახელმწიფოებრიობით , უკვე სრულად დაუცველი აღმოჩნდა მსოფლიოში. ვეღარც ჰელსინკის პარტია, აღარც საკუთარი ეროვნული თავგანწირვა ლიდერებისა და თუნდაც მთელი ქართველი ხალხისა, საკმარისი აღარ იყო საქართველოს დამოუკიდებელი

სახელმწიფოებრიობის შესანარჩუნებლად. მსოფლიოს საქარ-თველოს დამოუკიდებლობა კი არ აინტერესებს, არამედ დაუცველი საქართველო. იგი მიემართება ამ დაუცველ საქართველოს. სახელმწიფო მანქანის ხელში ჩასაგდებად და ქართველი ხალხის ერთხმად არჩეული საქართველოს პრეზიდენტის განდევნის შემდეგ საქართველოს ხელისუფლებაში მოდის უკვე ზვიად გამსახურდიას „დინების“ უარმყოფელი და მსოფლიოს მხარდაჭერის მფლობელი, მასონური ლოჟის წარმომადგენელი : ედუარდ შევარდნაძე და საქართველოში შემოჰყავს ცნობილი მასონი , ებრაულ-სიონისტური საერთაშორისო მოძრაობის უმნიშვნელოვანესი წარმომადგენელი, ცნობილი ბიზნესმენი - ჯორჯ სოროსი და რაც მთავარია, ჯორჯ სოროსის თეორიული პოზიციების შეგირდს, ბ-ნი ედუარდ შევარდნაძეს საქართველოს ეროვნული მოძრაობის იდეოლოგია გადაჰყავს ჯორჯ სოროსის იდეოლოგიაში, ანუ აჰყავს სახელმწიფო იდეოლოგიის

ხარისხში. ედუარ შევარდნაძის მიერ შექმნილი პოლიტიკური პარტია „ მოქალა-ქეთა კავშირი“ და „სამოქალაქო საზოგადოების“ შექმნილი სახელმწიფო იდეალი, რომლის სამსახურშიც დგება საქართველოს ხელისუფლების სახელმწიფო კურსი, მთლიანად თანხვედრილია ჯორჯ სოროსის „ღია სამოქალაქოს საზოგადოების“ თეორიისა , რომელიც გადმოცემული აქვს მას თავის ისტორიულ მოხსენებაში: „ეროვნული დიქტატორები ღია სამოქალაქო საზოგადოების წინააღმდეგ“ (1993 წ.). ბ-ნი სოროსი ჩვენს ეროვნულ განვითარებას იმაში ხედავს , რომ ქართული ეროვნული არსებობიდან გარდავისახოთ ეროვნული უმცირესობის არსებობაში. წლების შემდეგ, როდესაც ედუარდ შევარდნაძე ე.წ. „ვარდების რევოლუციის“ შეფასების განცხადებას თავის ერთ-ერთ ინტერვიუში ჩართავს როგორც „უცხოური დაზვერვის მიერ ორგანიზებულ ძალიან დიდ დანაშაულს“ , რეალურად საქართველოს ხელისუფლებაში საკუთარი მოსვლის შეფასებებსაც დადებს , რადგან შევარდნაძის მოსვლა და სააკაშვილის მოსვლაც, ორივე ერთიდა იგივე ძალის მიერ იყო ორგანიზებული. სააკაშვილი პირდაპირი განგრძობა იყო შევარდნაძის აზროვნებისა და პოლიტიკური კურსის. თუ „ რევოლუცია“ ეთქმის ეს იყო ქართველი ხალხის შეცდომაში შეყვანით, ქართველი ხალხისავე ხელით განდევნა ერთხმად არჩეული საქართველოს პირველი პრეზიდენტის - ასეთი რევოლუციების დიდოსტატები მხოლოდ ებრაული ჭკუისა და ცნობიერების მფლობელი ძალები შეიძლება იყოს. ქართველი ხალხის ერთი ნაწილის გულუბრყვილო გონება იმ დროს, როცა ზვიად გამსახურდიას აძევებდა, ვერ ხვდებოდა იმას, რომ მსოფლიოს მასონური მოძრაობა, ქართველ ხალხისავე ხელით, ზვიად გამსახურდიას კი არა, არამედ ეროვნულ მოძრაობას აძევებდა საქართველოდან. ამრიგად, ედუარდ შევარდნაძემ საქართველოს ეროვნული მოძრაობა შეცვალა მსოფლიოს პოლიტიკური იდეების თანხვედრი იდეოლოგიით, რომელიც წმინდა სიონისტურ - მასონური მოძრაობის შორსგამიზნული ინტერესების გამომ-ხატველი იყო. კერძოდ: „სამოქალაქო საზოგადოების“ შექმნის პოლიტიკური იდეალით. პირდაპირ შეიძლება ითქვას: შევარდნაძემ საქართველოს ხელი-სუფლებაში მოსვლით, ზვიად გამსახურდიას და მერაბ კოსტავას ეროვნული მოძრაობა შეცვალა ანტიეროვნული მოძრაობით, რადგან „სამოქალაქო საზოგადების“ მიზანი ეროვნული სახელმწიფოების მოსპობა და ქვეყნის პატრიოტი მკვიდრი ერების ისტორიული პრიორიტეტების უარყოფა იყო, მსოფლიოს მრავალფეროვანი ეროვნული ლანდშაფტის მოშლა, უეროვნებო მსოფლიოს შექმნა და ერთი ერის , ებრაული ერის არსებობის უფლების დაცვა მთელი მსოფლიოს მიერ. ამ ერს ე.წ. „ანტისემიტიზმის“ დროშით უკვე მოპოვებული ქონდა მეორე მსოფლიო ომში გაღებული დიდი მსხვერპლით საკუთარი ინდივიდუალობის დაცვის უფლება. ეს გახლდათ მეოცე საუკუნის მეორე ნახევრის, ანუ „მეორე მსოფლიო ომის“ შემდგომი მსოფლიოს ახალი წესრიგის ფარული მოდელი: ანუ ერთი ერის - ებრაელი ერის მსოფლიო, როგორც ერთიანი მსოფლიოს სამოქალაქო საზოგადოების. სამოქალაქო საზოგადოების ამ მოდელით მთელი მსოფლიოს ცალკეულ ქვეყნებში, ნებისმიერი მოქალაქისათვის იგივე უფლების მინიჭება ნებისმიერ ქვეყანაში, რაც ადგილობრივ, მკვიდრ, ქვეყნის პატრონ მოსახლეობას უნდა ჰქონდეს, ნიშნავს მსოფლიოში ეროვნული საზოგადოების მოშლას და ერთიანი , ყველა ხალხის მსოფლიოს შექმნას ყველა ქვეყანაში. ახლა შევადაროთ ეს მსოფლიო მოდელი ებრაული რელიგიის , როგორც საიდუმლო მოძღვრების სპეციალისტის, ცნობილი კაბალისტის - მიხაილ ლაიტმანის განმარტებას ადამიანისა და ღმერთის ურთიერთმიმარ-თებისას დედამიწაზე: „Книга „Зоар„ как и вся Тора, говорит толко о созданий-человека и его отношениях с Творцом. Все внутренние свойства человека Тора называет именами нашего мира: с тремлением к Тварцу называется „Израиль„ стремление к самоудовольствиям називается „народы мира„ (М. Лаитман – Книга Зоар. Кабала. Таиное Учение М. 2003 ср. 190).

ამასწინათ, ინტერნეტის საინფორმაციო გვერდებზე, მიხეილ ლაიტმანის ერთ-ერთი მიმდევრის, დღევანდელი ისრაელის სულიერ მისიაზე მოფიქრალი კაცის განცხადებას წავაწყდი: იგი სიამაყით საუბრობდა იმაზე, რომ ისრაელი დღეს ყველაზე მდიდარი ქვეყანაა მსოფლიოში, რომ მიუხედავად იმისა, რომ მისი ტერიტორიის დიდი ნაწილი უდაბურია, იგი პირველი ქვეყანა გახდა მიწათმოქმედებაში, რომ ისრაელის მთავარი პრიორიტეტი დღეს ტექნოლოგიებია და მსოფლიო მოქალაქეებად ცხოვრების მთელი ისტორია მან უნდა გამოიყენოს თავისი ახალი სულიერი მისიისათვის: იგი უნდა წარმოჩინდეს როგორც გამაერთიანებელი კაცობრიობისა. სამწუხაროდ გვარი და სახელი არ ჩავინიშნე ამ პიროვნების. მაგრამ ეს იყო განაცხადი ჩვენი დღევანდელობის ისრაელისა, დღევანდელი სიონისტური სულისკვეთების, რომელსაც საქართველოში, მსოფლიოს ახალი წესრიგით შემოსვლამ სოფლის მეურნეობა ჩაალპო, ეკონომიკა დაანგრია, ქართველ გლეხს, თავისვე ხელით, ვაზების გაჩეხვა დაავალა, ხოლო საქართველოს ტერიტორიიდან მიწის ქერქი აჰრა და ისრაელში გაზიდა, ისრაელის პარლამენტს კი მიაღებინა კანონი ებრაელი ერის ტიტულოვანი წოდების ძალაში შესვლისა საკანონმდებლო წესით.

საქართველოს პრეზიდენტმა, ედუარდ შევარდნაძემ , თავის საანგარიშო მოხსენებაში პირდაპირ განაცხადა : ჩვენ არ ვაშენებთ ქართველი ერის - სახელმწიფოს, ჩვენ ვაშენებთ საქართველოელთა სახელმწიფოს. ცნება: „საქართველოელი“ ედუარდ შევარდნაძეს ეკუთვნის. ამგვარად საქართველოს ეროვნული მოძრაობის მონაპოვარი დამოუკიდებელი სახელ-მწიფოებრიობა, მსოფლიოს მიერ გამიზნულ სამოქალაქო საზოგადოების შესაქმნელად და ქართველი ერის ინტერესების გასაძევებლად უკვე ხელისგულზე დებდა ახალი დამპყრობლის ვინაობას : ეს გახლდათ მსოფლიოს ახალი წესრიგის შემოქმედი საერთაშორისო მოძრაობა: ებრაულ-სიონისტური მოძ-რაობა, რომელიც

თავისი სიცოცხლის დასასრულს, ზვიად გამსახურდიას უკვე კარგად ჰქონდა გაცნობიერებული და მკვეთრადაც გამოთქმული, 1992 წლის ინტერვიუში (იხ. Народная Правда. N42, 1992 წ.) , მაგრამ სრულად არ ჰქონდა გაცნობიერებული ქართველ ხალხს, ქართულ საზოგადოებას. სწორედ ამით სარგებლობდა ის ძალა და ქართველი ხალხისავე ხელით, შესძლო, მისივე , ქართველი ხალხისავე ინტერესების გამომხატველი ხელისუფლების დამხობა და გაძევება.

ზვიადმა ვერ მოასწრო მთელი ქართველი ხალხის ინფორმირება მსოფლიოს პოლიტიკური რეალობით, რომელშიაც აღმოჩნდა რუსეთისაგან დამოუკიდებელი საქართველო. რუსეთისაგან გამოთავისუფლების მაძიებელი ქართველი ერი აღმოჩნდა ახალი მსოფლიო დამპყრობლის მახეში, რომელშიც მის მიერ, ქართველი ერის მიერ მოპოვებულ დამოუკიდებელი სახელმწიფო მანქანა მთლიანად ჩაიგდო ხელში და ტყვედ აიყვანა ქართველი ხალხი, როგორც მგზავრი ამ ახალი მანქანის: ასე ხდება ოკეანეში ხომალდებზე, რომელთაც მეკობრენი ესხმიან თავს.

ეროვნული მოძრაობით გათანგული და დამოუკიდებლობის იდეით გაბრუებული ქართველი ხალხისაგან უკვე აღარავინ იცოდა საით, რა მიმართულებით, რა მიზნისაკენ მიდიოდა ეს მანქანა, და არც არავის ეკითხებოდა ამ მანქანის ახალი მფლობელი, სად და რა მიმართულების სურდათ წასვლა მეოცე საუკუნის დიდი ეროვნული მოძრაობის მგზავრებს.როგორც სამართლის დოქტორი, ბ-ნი ავთანდილ კახნიაშვილი წერს , მოქალაქეთა კავშირის არჩევნების წინ, 1995 წელს, საქართველოში ახალი სახელმწიფო დროშა გამოჩნდა, ანუ დღევანდელი ხუთჯვრიანი დროშა, და სამთავრობო დონეზე აფრიალდა. არავის უკითხავს ქართველი ხალხისათვის , რატომ შეცვალა საქართველოს ხელისუფლებამ საქართველოს ისტორიული სახელმწიფო დროშა, რომლითაც საქართველოს დამოუკიდებლობა მეოცე საუკუნეში ორჯერ იზეიმა ქართველმა ხალხმა და ორჯერვე დაკარგა. 1997 წელს კი გაზეთ „საქართველოში“ რომლის რედაქტორია ცნობილი პროფესორი, და საზოგადო მოღვაწე ნოდარ ნათაძე, იბეჭდება ცნობილი საზოგადო მოღვაწის , აკაკი ბაქრაძის წერილი, რომლითაც ბ-ნი აკაკი დღისწესრიგში აყენებს შესწავლილ და გამორკვეულ იქნას ქართული მეცნიერების მიერ , რატომ სთავაზობს საქართველოს ახალი ხელისუფლება ქართველ ხალხს ახალ სახელმწიფო დროშად იმ დროშას, რომელიც ჰერალდიკის ენციკლოპედიურ მცოდნეობაში იერუსალიმის ისტორიულ სამეფოს დროშად არის აღიარებული?! მადლობა ბ-ნ აკაკი ბაქრაძეს ამ კითხვის დასმისათვის! თავად ბ-ნი აკაკი ბაქრაძისეული საკითხის უმნიშვნლოვანესი დაყენება , იმასაც თვალსაჩინოდ ხდის, რომ საქართველოში მოსული ახალი ხელისუფლება თავისი ორიენტაციით, რომელიც ამ დროშაშია გამოხატული, პოლიტიკურ დივერსიას წარმოადგენს, იმ დონის დივერსიას, რომლის გაცნობიერებასაც წინ ეღობება და ხელს უშლის ქართველი ერის მაღალი განწყობა მსოფლიოს სამართლიანობაზე, ეროვნული ფსიქოლოგია და ერის წარმოდგება მსოფლიოზე, რომელიც სამართლიანობის მესაჭე ძალაზე. ქართველი ხალხის, ამ უნიჭიერესი ხალხის, ეს ერთგვარი ინფანტილური რწმენა მსოფლიოს სამართლიანობაზე და ვერ წარმოუდგენა რაიმე ძალისაგან მსოფლიო მაშტაბის გაბოროტებული თავდასხმისა პატარა ერზე და ამ დაუცველი ერისა და მისი ქვეყნის დაყაჩაღებაზე, იქცევა უმძიმეს ტრაგედიად ქართველ ერისა, რომელიც ემგვანება ქართული ზღაპრების ეპიზოდებს: მარჯვნივ წახვალ დაიღუპები, მარცხნივ - დაიღუპები, პირდაპირ წახვალ - დაიღუპები, ქვემოთ , ან თუ უკან დაბრუნდები - დაიღუპები. ერთადერთი გზა უფლის იმედიღა რჩება და საქართველოს ეროვნულმა მოძრაობამ ხალხის განცდასა და ცნობიერებაში საქართველოს ეკლესიაში , ეკლესიის გუმბათქვეშ შეაფარა თავი და იქ დაიდო ბინა. ქართველმა ხალხმა ქართველი ერის ღმერთთან შუამდგომლობით, საქართველოს პატრიარქს მიანდო თავისი ბედისწერა. 2002 წელს საქართველოს უწმინდესი ტაძარი, რომელშიც იესო ქრისტეს საუფლო კვართია დაკრძალული -----გვ.13 სიდონიასთან ერთად, ხელი მოეწერა კონკორდატს ანუ შეთანხმებას თანამშრომლობისას საქართველოს ეკლესიასა და საქართველოს სახელმწიფოს შორის: საქართველოს სახელით ხელი მოაწერა საქართველოს პატრიარქმა , მისმა უწმინდესობამ, ილია მეორემ,საქართველოს სახელმწიფოს სახელით საქართველოს პრეზიდენტმა , საქართველოს პატრიარქის , ილია მეორის მიერ მართლმადიდებლურად მონათლმა ედუარდ-გიორგი შევარდნაძემ. ამ ნათლობას საქართველოს პრეზიდენტის პოლიტიკური შეხედულებები და სახელმწიფო კურსი, -----გვ13 , არ შეუცვლია. კონკორდატი სრულ პოლიტიკურ თანხმობაში გადაიზარდა. 2015 წლის საპატრიარქოს განცხადებით დოკუმენტურად დადასტურდა რაც ეკლესია მთლიანად უჭერს მხარს საქართველოს მასონთა ხელისუფლების პოლიტიკურ კურსს, საქართველოს გაერთიანებისას ევრო-კავშირსა და ნატოში. ამრიგად , საქართველოს ეროვნული მოძრაობის პოლიტიკური ინტერესები, რომლებიც მთლიანად, 180 გრადუსით შებრუნდა საწინააღმდეგო მიმართულებით საქართველოს სახელმწიფო იდეოლოგიასა და პრაქტიკაში, საბოლოოდ, ანუ უკვე 2015 წლისათვის საქართველოს პატრიარქის ოფიციალური განცხადებების სახით, მხარდაჭერილი იქნა საქართველოს ეკლესიის მიერაც, ამასთან უკვე იმ ეტაპზე, როდესაც ეს იდეოლოგია პრაქტიკულად აისახა ერისთვის სრულად მიუღებელ კანონებში. თავის სიცოცხლის ბოლო წლებში თავად ედუარდ შევარდნაძეც ალაპარაკდა საქართველოს პარლამენტის მიერ „ქართველი ერის ბედის საწინააღმდეგო უთვალავ გადაწყვეტილებებზე“. ჩვენ მოწმენი გავხდით იმისაც,რომ საქართველოს პატრიარქი, მისი უწმინდესობა ორჯერ შეეცადა ერისთვის მიუღებელ კანონ-პროექტების საპარლამენტო მოსმენის პროცედურების შეჩერებას, მაგრამ ეს თვით პატრიარქის ავტორიტეტითაც კი და ხალხის უზარმაზარი მხარდაჭერითაც კი, აღმოჩნდა შეუძლებელი.

ანტიეროვნული პილიტიკური კურსი საქართველოს დიქტატორულ რეჟიმად იქცა. დიქტატორული უხილავი ძალა იყო, რომელსაც ეკლესია ვერ უმკლავდებოდა და ნებით თუ იძულებით, ვდგებოდით ფაქტის წინაშე, რომ საქართველოს ეკლესია და მისი წმინდა სინოდი ოფიციალურად ადასტურებდა სახელმწიფოს ყველა პრინციპულ გადაწყვეტილებას, რომელსაც ძირითადი იდეის განხორციელებისაკენ მივყავდით და მივყავართ დღესაც. ქართველი ერის გარდასახვისაკენ „ღია სამოქალაქო საზოგადოებად“, ანუ „მოქალაქეთა კავშირად“, იმ საერთაშორისო მორალური ნორმების, რომელიც ნელ-ნელა გაგვიცხადა მსოფლიომ. ამგვარად, მსოფლიოს ახალი წესრიგი, რომელსაც ჩვენი ქვეყანა შეუერთდა, მსოფლიოს ის დინება, რომლის საწინააღმდეგოდაც ზვიად გამსახურდიას ეროვნული მოძრაობა მიედინებოდა, ითხოვს ქართველი ერის ისტორიული პრიორიტეტისა და საერთოდ ქართული სარწმუნოების, მართლმადიდებლური ქრისტიანობის უპირატესობის მოშლას მშობლიურ ქვეყანაში, ქრისტიანობის 2000 წლოვანი ისტორიის ქვეყანაში, ასი ათასი მოწამისა და ქეთევან წამებულის ქვეყანაში. საქართველოს ხელისუფლებამ მოახერხა და თავად საქართველოს ეკლესიას თავისი საკუთარი ეკლესიური კანონების საწინააღმდეგოდ და საერთაშორისო პოლიტიკურ-სამართლებრივი ნორმების საპატი-ვცემულოდ, წმინდა სინოდის სახელით დაადასტურებინა თანხმობა ამ კანონების მხარდაჭერისა, მიუხედავად იმისა, რომ ეკლესიური შეგნება ამ კანონების ერისთვის დამღუპველი შინაარსისაა, საქართველოს პატრიარქის მიერ საჯაროდ და საყოველთაოდ იქნა გაცხადებული კანონების მიღებამდე. საქართველოს პატრიარქი აღმოჩნდა მძევალი არსებული მასონური ხელისუფლებისა: „მოქალაქეთა კავშირის“ იდეოლოგიით მოსული ხელისუფლებისაც და „ნაციონალური მოძრაობის“ იდეოლოგიით მოსულისაც. თითქოს დარჩენილი იყო ერთადერთი გზა მსოფლიოს ახალი წესრიგიდან გამიჯვნისა: და ახალი პოლიტიკური სისტემის, ახალი სახელმწიფო ხელისუფლების შექმნისა: ისტორიული სამეფო ტახტის აღდგინების ფორმით და საქართველოს ინტერესების დაცვისა სამეფო ტახტის პოლიტიკური უფლებებით. მით უმეტეს,რომ 2008 წლის აგვისტოს ომის შემდგომ , რომლითაც საქართველოს ტერიტორია საბოოლოდ იქნა გაყოფილი რუსეთსა და ამერიკის შეერთებულ შტატებს შორის. აშშ-მ დაუთმო რუსეთს საქართველოს ტერიტორიის 20% და აფხაზეთისა და შიდა ქართლის ტერიტორიები ჩააბარა. ე.წ. „ქართულ-აფხაზური“ ომი , რომელიც შევარდნძემ ხელოვნურად წამოიწყო და ომის სპექტაკლი დადგა, როგორც სპექტაკლი, ე.წ. ქართულ-აფხაზური ომისა 1992-93 წლებში, დამთავრდა 2008 წლის აგვისტოში. შევარდნაძის „სპექტაკლი“ მიხეილ სააკაშვილმა დაასრულა „დალის ხეობის“ რუსეთისათვის გადაცემით და აფხაზეთს, უკვე ტერიტორიულად გამთლიანებულს, სრული დამოუკიდებლობის გამოცხადების შესაძლებლობა მისცა. მიხეილ სააკაშვილმა აფხაზეთის პრობლემის ჩამოსაშორებლად დალის ხეობის გადაცემით რუსეთისათვის, იურიდიულად ტრადიციული აფხაზეთის ტერიტორია გაამთლიანა და თავი გამარჯვებულად სწორად ამიტომ ჩათვალა. რუსეთს ჩააბარა ხარკი, რომლითაც საქართველოს „ნატოში“ შეყვანის ხელისშემშლელი საფუძველი მოსპო. მიხეილ სააკაშვილმა დავით აღმაშენებლის უდიდესი ისტორიული გამარჯვების ადგილი-დიდგორის ველი და 2011 წლის ქართული ზეიმი დიდგორობისა -გადაიხადა. სამხედრო დანიშნულების ბაქტერიოლოგიური ლაბორატორიების საქართველოში დაფუძნების პრეზენტაციით და „სოლომონის ტაძრელთა“ , ე.წ. ტამპლიერთა საქართველოს ხელისუფლებაში მოსვლის ზეიმით. როგორც ცნობილია, მიხეილ სააკაშვილი თავად გახლავთ მალტის საიდუმლო ორდენის კავალერი.

საქართველოს საპატრიარქოსთან შეიქმნა სრულიად საქართველოს ახალგაზრდობის მოძრაობა: „დავითიანი“ , რომელიც ქართველ ახალგაზრდობას წარმოსახავს ორი დავითის შთამომავლად: დავით ებრაელთა მეფისა და დავით აღმაშენებლის.

2012 წლის 21 თებერვალს საქართველოს ისრაელში ვიზიტით ჩასული პატრიარქი, თავისი დიდი ამალით, ისრაელის პრეზიდენტს, შიმონ პერეს უცხადებს მთელი მსოფლიოს გასაგონად, რომ „ჩვენ ქართველები, არამარტო ისტორიული ტრადიციებით, არამედ სისხლითაც ებრაელთა ნათესავები ვართ, რისი დასტურიც არისო საქართველოს ბაგრატოვან მეფეთა ხელმოწერები, როგორც „დავითიან-სოლომონიანების“. ამით საქართველოს პატრიარქი აღიარებს საქართველოს სამეფო ტახტზე ებრაელთა ეფლებამოსილებას და ასევე საქართველოში შექმნილ „ სოლომონის ტაძრელთა“ უფლებას, რომ უპატრონონ საქართველოს სამეფო და საპატრიარქო ტახტს, მთელი მსოფლიოს გასაგონად, კანონიერს ხდის. საქართველოს პატრიარქის ტელევიზია „ერთსულოვნება“ ამ განცხადების შემცველ დოკუმენტურ ფილმს ღიად აჩვენებს, მაგრამ ქართველი ხალხი, როგორც წარმოუდგენელ უბედურებას, პატრიარქის განცხადებისას ვერ აცნობიერებს: საქართველოს პატრიარქი , ნებით თუ იძულებით, პრაქტიკულად: მთელი მსოფლიოს დასანახად, უერთდება მასონურ ინფორმაციულ ომს საქართველოს სამეფო ტახტის ხელში ჩასაგდებად, და ამ დროს , ისრაელში გვერდით იყენებს საქართველოს ყველაზე თვალსაჩინო მეცნიერს: აკადემიკოსს თამაზ გამყრელიძეს, რომლისთვისაც სემიტური ენების ოჯახი და ქართველური ენების ოჯახი ორი სხვადასხვა ლინგვისტური სამყაროა.

საქართველოს პატრიარქის განცხადებამ მსოფლიო საზოგადოებრიობის ცნობიერებაში გზა გადაუკეტა მთელი ქართველი ისტორიოგრაფიის ნაღვაწს ბაგრატიონთა წარმომავლობის შესახებ, რომ ისინი საქართველოს დიდი მეფის, ქართველი მწიგნობრობის შემქმნელის ქრისტეს წინარე მეორე-მესამე საუკუნეში, ფარნავაზის შთამომავლები არიან, რომ სანამ საქართველოს ტახტზე ავიდოდნენ , ისინი როგორც ერისთავები, და ნატახტარი ერისთავები პიტიახშებად იწოდებოდნენ , ტახტზე მისვლის შემდეგ კი ოთხი საუკუნის განმავლობაში ფარნავაზისიანები იყვნენ და მხოლოდ მეათე საუკუნეში იღებენ ტიტულს „დავითიანობისას“ როგორც წოდებას ქართველი ერის მესიანისტური დანიშნულების წინამძღოლებისას. იღებენ

ეპოქალური კრიტერიუმებით, რომლითაც მესიანისტური დანიშნულება უსათუოდ ღვთის, ებრაელთა დიდი მეფის შთამომავლობასთან უნდა ყოფილიყო დაკავშირებული, ისევე როგორც „დავითიანობა“ იესო ქრისტესი. ჩვენ ამ პრობლემას უკვე ორი გამოკვლევა მივუძღვენით.: „გიორგი მთაწმინდელის წინასწარმეტყველება ქართველი ერის შესახებ“ და „ონფორმაციული ომი საქართველოს ისტორიული სამეფო ტახტის ხელში ჩასაგდებად დღევანდელი მსოფლიოს ახალი წესრიგის ჭრილში“.

ჩვენი დიდი წინაპარი, ეკლესიის დიდი მამა, გიორგი მთაწმინდელი პირდაპირ იძლევა ფორმულირებას ქართველი ერის ამ მესიანისტური დანიშნულებისა, პავლე მოციქულისადმი აღვლენილ სავედრებელში, როგორც დანიშნულებას „ახალი საღვთო ერისას“.

ქართულმა მეცნიერებამ დააგვიანა საჭირო ინფორმაციის მიწოდება ქართული ეკლესიისათვის. ან როდის უნდა მოეხერხებინა ამ პრობლემებზე მსჯელობა - განსჯანი, როდესაც მსოფლიოს ახალი წესრიგი საქართველოში შემოვიდა პირდაპირ ბარბაროსული ნგრევით ქართული მეცნიერებისა და განათლების სისტემის. მიუხედავად ამისა, ქართული მეცნიერება, როგორც საქართველოს მეცნიერებათა აკადემია, ისე საუნივერსიტეტო სისტემები დგანან უდიდესი პასუხისმგებლობის წინაშე, კორექტივი შეიტანონ საქართველოს ეკლესიის მიერ არასწორი ინფორმაციის გავრცელებაში ქართველ ბაგრატიონთა ებრაული წარმომავლობის შესახებ მათი, ანუ ქართველ ბაგრატიონთა სამეფო ტიტულატურის: „დავითიანის“ გაგებაში. დიდი პასუხისმგებლობა ეკისრება ქართველ ბაგრატიონთა დღევანდელ წარმომადგენლობას - „ბაგრატიონთა სახლს“, ეკლესიამ თავისი არასწორი გაგებით საქართველოს ისტორიული რეალობისა, საქართველოს ტახტის რეალურ მემკვიდრეებს თავს მოახვია ყალბი ლეგიტიმაციის პრობლემა, იმისთვის რომ საქართველოს ხელისუფლების მოთხოვნით საქართველოს ტახტის პრეტენდენტის როლში წარმოადგინა ესპანეთში მცხოვრები ებრაულ-მასონური ორიენტაციის დავით ბაგრატიონი, და ბაგრატიონის ბაგრატიონზე დაქორწინებით, ე.წ. „ებრაული წესით“ ხელოვნურად შობილი უფლისწული მიგველო.

სერიოზული პასუხისმგებლობის წინაშე დგას ზვიად გამსახურდიასეული შორსხედვით დაფუძნებული პოლიტიკური პარტია: „საქართველოს სამეფო ლიგა“ , რომლის მიზანიც , საქართველოში სამეფო ტახტის აღდგენა, ოფიციალურად არის რეგისტრირებული საქართველოს სახელმწიფოს მიერ 1998 წელს. ზვიად გამსახურდიას მიერ დაფუძნებული პოლიტიკური პარტიის: „საქართველოს სამეფო ლიგის“ წესდებაში ხაზგასმულია საქართველოს სამეფო ტახტის აღდგენა ქართული იდეით, რასაც უხეშად არღვევს დღევანდელი საქართველოს ეკლესია და ხელიფლება, ქართულ-ებრაული მიმართულების ხელოვნური შექმნით. საქართველოს დღევანდელმა მასონურმა ხელისუფლებამ ქართველი ხალხისა და ქართული საზოგადოებრივი ცნობიერებისაგან დამალულად, მოახერხა ზეწოლა საქართველოს ეკლესიაზე და წარმართავს მას ებრაულ-მასონური მიმართულებით. სრულიად აშკარად, წესდება ქართველ „ტამპლიერთა ორდენისა“ , რომელიც ხელთა გვაქვს, დაწერილია „საქართველოს სამეფო ლიგის“ წესდების გამოყენებით. აქ სადროშოებადაა დაყოფილი საქართველოს ტერიტორია , შეცვლილია ქართველ წმინდანთა სახელწოდებების რეგიონებად, ისევე, როგორც საქართველოს სამეფო ტახტის აღდგენის ქართული იდეა, შეცვლილია ტამპლერთა ებრაულ-მასონური იდეით. ამრიგად, ჩვენს ხედვაში, დღევანდელი თქვენი „ჰელსინკის კავშირი“ – „ეროვნული აღორძინება“ „საქართველოს სამეფო ლიგასთან“ ერთად დგას უმნიშვნელოზანესი ამოცანების წინაშე:

1) უპირველეს ყოვლისა ჩვენ უნდა გავაანალიზოთ და შევაფასოთ მეოცე საუკუნის ეროვნული მოძრაობა , როგორც ისტორიული მოვლენა, ჩვენი ქვეყნისა და ქართული ცხოვრებისა. გავაანალიზოთ იგი იმ შედეგების ჭრილში, რომელიც სახეზე გვაქვს დღეს , 2015 წლის მსოფლიო რეალობასა და ეროვნულ რეალობაში.

2) ჩვენ უნდა შევაფასოთ „ჰელსინკის ქარტია“, როგორც რეალური საფუძველი ეროვნული მოძრაობისა, რამდენად სწორად გავიგეთ იგი , როგორც საყრდენი, ანუ ბერკეტი ჩვენი ეროვნულ-სახელმწიფოებრივი რეალობისა , მხარდაჭერის მხარდაჭერისა. ჩვენ უნდა ვუპასუხოთ კითხვას : რატომ ჩაქრა „ჰელსინკის პარტიის“ მნიშვნელობა - მსოფლიო პროცესებში და რაში მდგომარეობს ის კორექტივები , რომელიც საზოგადოებრიობას ფაქტიურად უწყვეტად შეაქვს მის დებულებათა ერთიან სისტემაში.

3) ჩვენ უნდა ვუპასუხოთ კითხვას : რატომ შეიქმნა საერთოდ „ჰელსინკის ქარტია“ , როგორც ადამიანის უფლებათა დაცვის ქარტია პარალელურად გაეროს მისიათა შორის ხაზგასმით არსებული ადამიანის უფლებების გაეროსეული დაცვისა. რამდენადაც „ჰელსინკის ქარტია“ , თავის შორეულ სათავეს მეორე მსოფლიო ომის პროცესებში იღებს , ამასთან სამედიცინო სფეროების ექსპერიმენტების საჭირო ადამიანის უფლებების დაცვაში. ლოგიკურად ჩნდება აზრი , რომ ინიციატივა ადამიანის უფლებათა დაცვისა , გაეროსაგან განსხვავებული ტენდენციით, იმ ძალისმიერი იყოს , რომელიც საბჭოთა კავშირის დასაშლელად ემზადება უფლებათა დაცვის საბაბით. ხოლო,

4) რამდენადაც ეროვნული მოძრაობის გზით ეროვნული ინტერესების დამცველი ახალი და დამოუკიდებელი სახელმწიფო მექანიზმის შექმნისათვის, არანაირი იდეოლოგიური ბერკეტები მსოფლიო პოლიტიკურ-აზროვნებაში არ არსებობს , ქართული ეროვნული მოძრაობა მსოფლიოს წამყვანი სახელმწიფოს მიერ, აშშ-ს მიერ ცხადდება დინების საწინააღმდეგო მოძრაობად. ასეთ შემთხვევაში თავად ეროვნული მოძრაობის მიმართ გამოვლენილი მსოფლიო მხარდაჭერის ანალიზით, მივდივართ ლოგიკურ დასკვნასთან: რომ მსოფლიო მხარდაჭერა იყო სრულად დიპლომატიურ-სტრტეგიული ხერხი მსოფლიოს საკუთარი პოლიტიკური ინტერესების დაცვისა, რაზედაც მსოფლიოს ახალი წესრიგის მესვეურებს არ გააჩნიათ არანაირი მორალური პასუხისმგებლობის გამომხატველი თეზა. მსოფლიოს პოლიტიკური აზროვნება ამ პოზიციაში, ჩვენი ხედვით, წარმოსდგება, როგორც ავანტიურისტული და თაღლითური რეალობა, ხოლო ქართველი ხალხი - გაურკვეველი თავის მიზანში ეროვნული მოძრაობის გზით: უფრო ზუსტად, თავისი მიზანდასახულობის რეალიზაციაში, რამდენადაც მსოფლიო რეალობის არანაირი ბერკეტები არა აქვს მომზადებული ჩვენი , ანუ პატარა ერის დამოუკიდებელი სახელმწიფოებრივობისა და მისი თვითმყოფადი განვითარების უზრუნველყოფის საქმეში. ამგვარი მიზანი მსოფლიოს არა აქვს და არც საჭიროება ამგვარი მიზნის გაცნოებიერებისა მისთვის არ არსებობს. მსოფლიოს პოლიტიკური პროცესების სადავეთა მპყრობელი, რომელიც დაკავებულია საბჭოთა კავშირის, როგორც უდიდესი სახელმწიფო დაშლით, დაკვებულია ეროვნულ სახელმწიფოთა დაშლითაც, რამდენადაც მსოფლიოს ასპარეზზე, მსოფლიოს მმართველობის პრეტენზიით , ანუ მსოფლიოს ახალი წესრიგით, გამოსულია ებრაულ-სიონისტური მოძრაობა, ერთი ერისა და მსოფლიოს სამოქალაქო საზოგადოების შექმნის მოდელით.

5) პირველი, რაც ქართულმა პოლიტიკურმა გონებამ უნდა გააცნობიეროს, ეს არის „სამოქალაქო საზოგადოება“, რომელიც „მოქალაქეობის“ ახალი ცნებითი შინაარსია ჩადებული. აქ მამულიშვილი ჩანაცვლებულია „მოქალაქით“, ერი-სამოქალაქო საზოგადოებით. აქ ეროვნულობა ადამიანთა ჩამორჩენილ თვისობრიობად არის გაგებული.

1999 წელს სწორედ „მოქალაქეთა კავშირის“ ალტერნატიულ მოძრაობად ჩვენ რეგისტრაციაში გავატარეთ თეოლოგიურ-პოლიტიკური მოძრაობა: „ერის უფლება და ღირსება“ და „ერის ფენომენის“ გაგების ჩვენეული ხედვით შევეცადეთ აგვეხსნა რატომ მივიდა ევრო-ამერიკული ცნობიერება „ერის“ უარყოფასთან.

ჩვენ ვფიქრობთ, რომ ყველაფერი უნდა გავაკეთოთ იმისათვის, რათა ჩვენი სახელმწიფოებრივი იდეოლოგიის მთავარი ამოცანის, როგორც „სამოქალაქო საზოგადოებად“ ჩამოყალიბების ამოცანა, შევცვალოთ ეროვნულ-ტოლერანტული სახელმწიფოდ ჩამოყალიბების ამოცანით, რითაც იდეა ეროვნული ინტერესებისა და სხვათა პატივისცემისა, უნდა წარმოვადგინოთ მსოფლიოსთან გამართულ დიალოგში, და წარმოვადგინოთ ახალი ცნებით. უნდა მოხდეს გაშიშვლება „სამოქალაქო საზოგადოების“ იდეაში ჩადებული სპეკულაციისა ტოლერანტიზმით და ყალბ ტოლერანტიზმში გახვეული მსოფლიოს კანონიერი დამპყრობის სურვილისა, „მოქალაქეების“, ანუ სამოქალაქო საზოგადოებათა დაკანონების გზით.

ასე და ამგვარად მესახება ჩვენი თანამშრომლობის საწყისი . თავს ნებას მივცემ , წარმოგიდგინოთ ჩემეული კონცეფცია, გამოცემული ქართულ და რუსულ ენებზე; ნებისმიერი ერის არსებობის უფლებისა და ღირსების შესახებ, რომლის საფუძველზეც რეგისტრირებულ იქნა ჩვენს მიერ პოლიტიკური მოძრაობა: „ერის უფლება და ღირსება“ , როგორც საკაცობრიო თეოლოგიურ-პოლიტიკური მოძრაობა.

საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფო მეთაურს - საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტის მოვალეობის შემსრულებელს, საქართველოს რესპუბლიკის დევნილი, ემიგრაციული მთავრობის თავმჯდომარეს,საქართველოს რესპუბლიკის პრემიერ-მინისტრს
ბ ა ტ ო ნ ბ ე ს ა რ ი ო ნ გ უ გ უ შ ვ ი ლ ს

ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის მკვლევარ-მეცნიერის, ფილოსოფიის მეცნიერებათა დოქტორის, პროფესორის, თეოლოგიურ-პოლიტიკური მოძრაობის: „ერის უფლებისა და ღირსების“(1999 წ.) და საზოგადოებრივი გაერთიანების: „თბილისის უნივერსიტეტის ასამბლეის“ „ეროვნული პრობლემების ანალიტიკური დარბაზის“ დამფუძნებლისა და ხელმძღვანელის - დენიზა სუმბაძის

მ ი მ ა რ თ ვ ა
პოლიტიკური გაერთიანების: „საქართველოს სამეფო ლიგის“ აღდგენისათვის

უღრმესად პატივცემულო ბატონო ბესარიონ!

თქვენ უმძიმესი ჯვარი გარგუნათ ჩვენი ეროვნული მოძრაობის ბედისწერამ. იოლი არ იყო შეგენარჩუნებინათ ეროვნული მოძრაობის ის სულისკვეთება, რომელიც თქვენ მშობლიური ქვეყნიდან გადახვეწილმა შესძელით. დიდად ვაფასებ ბ-ნ იოსებ ღუდუშაურის თქვენდამი თანადგომასა და განუყრელ თანამშრომლობას. განსაკუთრებული ღირებულებისად მიმაჩნია თქვენეული აზრობრივი ერთგულება ზვიად გამსახურდიას მიერ დამკვიდრებული ეროვნული მოძრაობის ძირითადი პრინციპისა, როგორც ეროვნულ-სარწმუნოებრივი მოძრაობის. სწორედ ამ მიმართულებით შევიდა ქართული ეროვნული პოლიტიკური მოძრაობა დღეს ახალ კრიზისში. ჩვენთვის, დღეისათვის, სრულიად გამჭვირვალეა აზრი, რომ საქართველოში განხორციელებული სახელმწიფო გადატრიალება, რომელიც 90-იან წლებში საქართველოს ხელისუფლებაში ეროვნული მოძრაობის გზით მოსული პრეზიდენტის, ზვიად გამსახურდიას პიროვნებისადმი მიმართული საპროტესტო მანიფესტაციების ფორმით სრულდებოდა, სინამდვილეში საქართველოს ეროვნული მოძრაობის ალაგმვასა და პოლიტიკური ასპარეზიდან მის გაყვანას ისახავდა მიზნად. ზ ვ ი ა დ გ ა მ ს ა ხ უ რ დ ი ა ს მიერ რუსულ ენაზე, გაზეთ „Народная Правда“- ში გამოქვეყნებულ ბოლო ინტერვიუში, 1992 წელს, მკაფიოდ არის განმარტებული, რომ ახლად შექმნილი დამოუკიდებელი საქართველოს სახელმწიფო გადატრიალება ოკეანის გაღმა დაიგეგმა. დაიგეგმა იმ ქვეყანაში, რომლის პრეზიდენტმაც ზვიად გამსახურდიას ეროვნულ-პოლიტიკურ სულისკვეთებას მსოფლიო „დინების საწინააღმდეგო“ მოძრაობა უწოდა. „მსოფლიო დინების“, ანუ მსოფლიოს ახალი წესრიგის მესვეურმა ძალებმა სახელმწიფო გადატრიალების გზით უზრუნველყვეს საქართველოს ხელისუფლებაში საკუთარი პოლიტიკური დესანტის , მსოფლიოს მასონური ლოჟების ცნობილი წარმომადგენლის, ანუ მსოფლიოს პოლიტიკური დინების თანხვედრილი მმართველისა და მსოფლიოს ახალი წესრიგის ერთ-ერთ არქიტექტორად აღიარებული ედუარდ შევარდნაძის შემოყვანა საქართველოს სახელმწიფო მეთაურის მანტიაში. ედუარდ შევარდნაძის სახით საქართველოს ხელისუფლებაში მოვიდა მსოფლიოს მასონურ-სიონისტური მოძრაობა, ის ძალა, რომელმაც დაშალა საბჭოთა კავშირი. მსოფლიოს პოლიტიკურ სივრცეში დღეისათვის აღარავინ დავობს იმაზე, რომ საბჭოთა „პერესტროიკა“ „სიონისტური პერესტროიკა“ იყო. პირიქით. მსოფლიო ებრაელობა ამაყობს ამით. 2014 წლის ოქტომბერში, თბილისში, ფილარმონიის დიდ საკონცერტო დარბაზში გაიმართა ზეიმი - 25 წლისთავი მსოფლიო ებრაელობის ოფიციალური შემოსვლისა პოსტსაბჭოთა სივრცეში. ე. წ. „ვარდების რევოლუციით“ საქართველოში ედუარდ შევარდნაძე შეცვლილ იქნა მალტის საერთაშორისო მასონური ორდენის კავალრით - მიხეილ სააკაშვილით და მისი გუნდით. „ვარდების რევოლუციის“ რაობა ყველაზე კარგად განმარტა თავად ედუარდ შევარდნაძემ, როდესაც მოგვიანებით, წლების შემდეგ, თავის ერთერთ ინტერვიუში , რომელიც გაზეთ „ასავალ-დასავალში“ გამოქვეყნდა, საჯაროდ განაცხადა: „ვარდების რევოლუცია“ ეს იყო უცხოური დაზვერვის მიერ ორგანიზებული ძალიან მძიმე დანაშაული“. ხოლო თუ „ვარდების რევოლუცია“ იყო უცხოური დაზვერვის მიერ ორგანიზებული ძალიან მძიმე დანაშაული, მითუმეტეს შევარდნაძის ხელახალი მოსვლა საქართველოს ხელისუფლებაში იყო უცხოური დაზვერვის მიერ ორგანიზებული უფრო დიდი დანაშაული , რომელიც თავის დანაშაულებრივ სრულყოფილებაში მიხეილ სააკაშვილმა მოიყვანა. მიხეილ სააკაშვილმა დაასრულა 90-იანი წლების ე. წ. „ქართულ-აფხაზური“ ეთნიკური კონფლიქტი, სინამდვილეში საქართველოს ტერიტორიის გადანაწილება რუსეთსა და აშშ-ებს შორის და 2008 წლის აგვისტოს ხუთდღიანი ომით, 90-იან წლებში რუსეთის მიერ აუღებელი

დალის ხეობის, იგივ კოდორის ხეობის გადაბარებით რუსეთისათვის და აფხაზეთის ტერიტორიის გამთლიანებით მწვანე შუქი აუნთო რუსეთს აფხაზეთისა და „შიდა ქართლის“ (ე. წ. სამხრეთ ოსეთის) გამოცხადებისათვის დამოუკიდებელ მსოფლიოს თანამეგობრობის საიდუმლო შეთანხმებით ეს იყო გზა რუსეთის დაოკებისა საქართველოს გაწევრიანებისათვის ევროკავშირსა და ნატოში. დალის ხეობის გადაბარებით საქართველოს ხელისუფლებამ აფხაზეთის ტერიტორიული გამთლიანება განახორციელა და ეცადა საერთაშორისო სამართლით იურიდიული საფუძველი სრულყო მისი გამოცხადებისათვის რუსეთის მიერ ახალ დამოუკიდებელ სახელმწიფოდ. როგორც აღვნიშნეთ, 2014 წლის ოქტომბერში, თბილისში, ფილარმონიის დიდ საკონცერტო დარბაზში, მსოფლიო ებრაელობამ იზეიმა 25 წლისთავი , მათივე ფორმულირებით: „25 წლისთავი მსოფლიო ებრაელობის ოფიციალური შემოსვლისა პოსტსაბჭოთა სივრცეში“. ამრიგად, დღეისათვის უკვე არანაირ საიდუმლოებას აღარ წარმოადგენს ის ფაქტი, რომ საქართველოში ეროვნულ ხელისუფლებას ჩაენაცვლა მასონური ორიენტაციის ხელისუფლება, რომელმაც 180 გრადუსით შეატრიალა ეროვნული მოძრაობის პოლიტიკური კურსი ანტიეროვნული დინებისაკენ და ამასთან ეს შესძლო უმტკივნეულოდ, ქართველი ხალხის თვალებში ნაცრის შეყრით. წლების შემდეგ, თავად ედუარდ შევარდნაძემ აღიარა, რომ საქართველოს პარლამენტში მიმდინარეობდა ქართველი ერის ბედის საწინააღმდეგო იმდენი გადაწყვეტილების მიღება, რომელთა ჩამოთვლა შეუძლებელი იყო. საქართველოს ხელისუფლებამ ყოველგვარი განმარტებისა და წესების გარეშე, ჯერ კიდევ 1995 წელს, მოქალაქეთა კავშირის არჩევნების წინ სცადა დამოუკიდებელი საქართველოს სახელმწიფო დროშად აეფრიალებინა იერუსალიმის სამეფოს ისტორიულ დროშად ცნობილი ხუთჯვრიანი დროშა, რომელიც დღეს სოლომონის ტაძრელთა, ე. წ. „ტამპლიერთა“ საერთაშორისო მოძრაობის დროშად არის დაკანონებული. საქართველოს „ნაციონალური“ ხელისუფლების, კერძოდ მიხეილ სააკაშვილის მგზნებარე მონდომებით, იერუსალიმის სამეფო დროშა დაკანონებულ იქნა საქართველოს სახელმწიფო დროშად, რითაც მალტის ორდენის კავალერმა თავმომწონედ ამცნო მსოფლიოს და რეალურად გააცხადა, რომ საქართველოში უკვე ფრიალებს ტამპლიერ მასონთა დროშა და საქართველო უკვე ეკუთვნის „სოლომონის ტაძრელებს“. საქართველოში მიმდინარეობს ბიბლიურ- მეტაფორული მინიშნებით გაცხადებული, ებრაელი ხალხის ისტორიული ოცნების განხორციელება: „კურთხეული სემის დამკვიდრება კურთხეული იაფეტის კარვებში“. 2002 წლის 14 ოქტომბერს, სვეტიცხოვლობა დღეს, საუფლო კვართის ტაძარში ხელი მოეწერა ე. წ. კონკორდატს, საკონსტიტუციო შეთანხმებას საქართველოს პატრიარქსა და საქართველოს პრეზიდენტს შორის, როგორც მემორანდუმს ერთობლივი ეკლესიურ-სახელმწიფოებრივი თანამშრომლობისათვის. დაიმორჩილა რა ქართველი ხალხის ეროვნული მოძრაობის ნავსაყუდარი - საქართველოს ეკლესია - საქართველოს ხელისუფლებამ საქართველოს ეკლესიას თავს მოახვია პრო-ებრაული მონარქისტული იდეა საქართველოს ისტორიული სამეფო ტახტის აღდგინებისა, როგორც ებრაელთა ბიბლიური მეფის, დავით წინასწარმეტყველის სისხლხორცეულ შთამომავალთა - ბაგრატიონთა კუთვნილი სამეფო ტახტის აღდგინების. საქართველოს ეკლესია ქართველ ბაგრატიონთა სამეფო ტიტულის: „დავითიანის“ საკუთრივი სულიერი მნიშვნელობის ისტორიულად დამახინჯებული, გენეტიკურ და სისხლხორცეულ შინაარსად გაგებულის მხარდაჭერითა და გათავისებით, გაემიჯნა ქართულ მეცნიერებასაც და ქართველ ხალხსაც, ანუ ბაგრატიონთა ქართულობას და ჩადგა მსოფლიოს ახალი წესრიგის მესვეურთა, ანუ მასონურ-სიონისტური ინფორმაციული ომის სამსახურში: საქართველოს მეფეთა ეპოქალური მნიშვნელობისა და მესიანისტური დანიშნულების ტიტული „დავითიანი“ გამოიყენოს საქართველოს ისტორიულ სამეფო ტახტზე თანამედროვე ებრაელთა პრეტენზიისათვის - საქართველოს, როგორც მათი კუთვნილი ქვეყნის ხელში ჩასაგდებად.

ქართველი ერის ამ მძიმე განსაცდელის ჟამს , თავად ქართველი ერი ვერ ახერხებს გაცნობიერებას განსაცდელის მთელი სირთულისას. ჩვენი, როგორც მამულიშვილისა და მეცნიერის ყურადღება მიიპყრო ჰელსინკის კავშირის მუდმივი ჟურნალის: „მატიანის“ ინფორმაციამ: ბლოკი: „მრგვალი მაგიდა _ თვისუფალი საქართველო“ მოიცავდა ზვიად გამსახურდიას დაფუძნებულ პოლიტიკურ გაერთიანებას: „საქართველოს სამეფო ლიგას“, რომლის მიზანიც ფორმულირებული იყო, როგორც საქართველოს ისტორიული სამეფო ტახტის აღდგენა ქართული იდეით. საქართველოში მიმდინარე მონარქისტული პროცესების გათვალისწინებით, ჩვენ მიგვაჩნია, რომ საქართველოში აღზევებული მეცნიერულად მცდარი ეკლესიურ-მონარქისტული მოძრაობა, თანხვედრილი მსოფლიოს ახალი წესრიგით გამიზნული სიონისტურ-მონარქისტული დინებისა, როგორც სიონისტური ინფორმაციული ომისა საქართველოს სამეფო ტახტის ხელში ჩასაგდებად, აუცილებელს ხდის და ჰბადებს სრულიად ლოგიკურ გამოწვევას, „საქართველოს სამეფო ლიგის“, როგორც ქართული ეკლესიის ალტერნატიული ეროვნულ-პოლიტიკური კომპეტენციის აღდგენისას. გთხოვთ მხარდაჭერასა და თანადგომას პოლიტიკური გაერთიანების: „საქართველოს სამეფო ლიგის“ აღდგენისა და ამოქმედების მიზანშეწონილ გადაწყვეტილებაში.

უღრმესი პატივისცემით დენიზა სუმბაძე თბილისი, 2015 წლის29 სექტემბერი.

ქვეყნის გადარჩენის პირობა - სამოქალაქო კონსენსუსი!

საქართველოში, სსრკ-დან გადმოყოლილმა, საბჭოთა სამღვდელოებისა და ინტელიგენციის ნაწილმა, ცალსახად დაუჭირეს მხარი საქართველოს ლეგიტიმური ხელისუფლებისა და დამოუკიდებლობის წინააღმდეგ მომქმედ მტრულ ძალებს, სახელმწიფო მეთაურად აკურთხეს, მოსკოვიდან მოვლენილი, სკკპ პოლიტბიუროს წევრი, უზურპატორი და ათეისტი შევარდნაძე, რითაც ხელოვნურად, საქართველოს დესუვერენიზაციის მოსკოვური გეგმის შესაბამისად, შექმნეს ორხელისუფლებიანობისა და სამოქალაქო ომის პროვოცირების პრეცედენტები, რასაც მოჰყვა საქართველოს ლეგიტიმური პრეზიდენტის მკვლელობა, ასეულობით ათასი მოქალაქის დევნა, ქვეყნის დაშლა.

ასევე, შექმნეს ცრუ, წითელი სამღვდელოება, რამაც თავი იჩინა ყველაზე მეტად პუტჩის ავბედით დღეებში. ნაცვლად იმისა, რომ იერარქები ჯვრით ხელში ჩამდგარიყვნენ სამკვდრო-სასიცოცხლოდ ურთიერთდაპირისპირებულ მოძმეთა შორის, ისინი ანტიქრისტეს მხედრობას ამოუდგნენ მხარში – ეკლესიები იარაღის საწყობებად მისცეს, ქაშუეთის ტაძარი ბლინდაჟად აქციეს, საიდანაც ჭურვებსა და ტყვიას უშენდნენ კანონიერ ხელისუფლებას; წმინდა პანტელეიმონის ტაძარში სნაიპერები ჩასვეს და ნაღმტყორცნები ჩადგეს, რომელნიც „კოლხურ კოშკს" უშენდნენ. ზოგიერთი სამღვდელო პირი ავტომატით ხელში იბრძოდა პუტჩისტებთან ერთად. რამდენიმე პატიოსანი სამღვდელო პირი კი, რომელმაც არ უღალატა კანონიერ ხელისუფლებას და ლოცვითა და ქადაგებით ამხნევებდა უზენაესი საბჭოს შენობაში გამომწყვდეულ მის წარმომადგენლებს, განკვეთილ და გაძევებულ იქნა საქართველოდანაც კი. ასე რომ, სუკ-ი წინ იხედებოდა, როდესაც ცრუ სამღვდელოებას ქმნიდა. წითელი სამღვდელოება სუკ-ის ყველაზე საშინელი დამკვრელი ძალაა.

საქართველოში, გარკვეული ძალები, რომლებიც, წლების განმავლობაში დაუსჯელად მოქმედებენ, დღესაც ახორციელებენ ადამიანთა დისკრიმინაციას მათი პოლიტიკური, იდეოლოგიური პოზიციიდან. უამრავი ფაქტი დოკუმენტალურად აფიქსირებს საქართველოში, ხალხის ნების საწინააღმდეგოდ, ორხელისუფლებიანობის დამკვიდრების პრეცედენტს, რომელსაც მოჰყვა, ეთნოკონფლიქტების ხელოვნურად გაღვივება, დევნილობა, ლეგიტიმური პრეზიდენტის მკვლელობა, საქართველოს დაშლა. გამომდინარე, პუტჩი გრძელდება ლატენტური ფორმით, წარსული გვიტევს.

საქართველოს სახელმწიფოს მომავალი დამოკიდებულია ეროვნული კონსენსუსის მიღწევის შესაძლებლეობებზე. საბჭოთა მემკვიდრეობა აბრკოლებს ამ მიზნის მიღწევას. ხელმძღვანელობენ რა **1991** წლის **31** მარტის რეფერენდუმით დადასტურებული ეროვნული თანხმობის და საქართველოს დამოუკიდებლობის აღდგენის აქტის პრინციპების საწინააღმდეგოდ, ეს ძალები ხელს უშლიან ქვეყნის შენებას და დაუფარავად მოქმედებენ ოკუპანტის ინტერესების სასარგებლოდ.

აუცილებელია ,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი - ეროვნული აღორძინების" ,,ადამიანის უფლებებისა და ძირითად თავისუფლებათა კომიტეტის" უშუალო კონტროლის ქვეშ, შეიქმნას სპეციალური კომისია, რომელის ამოცანა იქნება პოლიტიკური ნიშნით დისკრიმინაციის ფაქტების გამოვლენა და აღკვეთა, ეროვნული შერიგების პროცესის ხელშეწყობისათვის.

მოვითხოვთ - საბჭოთა მემკვიდრეობისგან ქვეყნის განთავისუფლებას; დღესაც მოქმედი, საბჭოთა სტრუქტურებისა და ორგანიზაციების გაუქმებას; რადიკალური, პოზიტიური რეფორმების გატარებას ეკლესიის, მეცნიერებათა აკადემიისა და მისი ინსტიტუტების მიმართ; ხელისუფლების შტოებში, განათლების სისტემაში, უნივერსიტეტებში, მაღალ თანამდებობებზე მოღვაწე საბჭოთა სუკის თანამშრომლების გამოვლენას და მათგან განთავისუფლებას; საქართველოში მოქმედი, პოლიტიკური სუბიექტების, პარტიების განთავისუფლებას, ყოფილი სუკის აგენტურისა და სახელმწიფო კრიმინალური გადატრიალების აქტიური მონაწილეებისაგან, პუთჩისტებისაგან; ,,მრგვალ მაგიდაში" შემავალი პარტიებისა და ლეგიტიმური ხელისუფლების წევრების მიმართ მიმდინარე დევნის შეწყვეტას.

გაუმარჯოს დამოუკიდებელ, მთლიან და თავისუფალ საქართველოს, გვფარავდეს ღმერთი!

,,საქართველოს ჰელსინკის კავშირი -

- ეროვნული აღორძინების"

დარბაზის თავმჯდომარე დავით ამირეჯიბი

შარაგზის ყაჩაღები Бандити з великої дороги

წარმოიდგინეთ შარა გზის ყაჩაღები, რომლებმაც, ერთს ბნელსა ღამეს, შეაბრუნეს გზის მაჩვენებელი "ევროპა", "ნატო" 90 გრადუსით, რუსეთისკენ, და ენერგიულად და აგრესიულად ეწევიან პროდასავლური მიმართულების პროპაგანდას.

,,ევროპის გზას" მიუჩინეს იდეოლოგები, უშიშროება, ექსპერტები, ააგეს მის გარშემო საარჩევნო, "დემოკრატიული" სისტემა, მედია, განათლება.., ხოლო ვისაც რუსეთისკენ მიუწევთ გული ყურში რაღაცას უჩურჩულებენ, და მათაც "ევროპის მიმართულებით უშვებენ".

კინოს სახლში დაბანეკებული ე.წ. პრორუსული, მარგინალური ძალების, ქუჩის ოპოზიციის და პუტინთან მიახლოვებულ პოლიტიკოსთა ფუნქცია სწორედ იმის ხაზგასმაა, რომ საქართველოში არსებობს მხოლოდ ერთი პროდასავლური ძალა, რომელზედაც მართებს ორიენტირება დასავლეთს, და რომ არა ეს მხარდაჭერა საქართველოში სულ სხვა კინო იქნებოდა.

საქართველოში ღიად მოქმედიღი პრორუსული ძალები შედეგს ვერ მიაღწევენ იმიტომ, რომ ელექტორატის 87% კატეგორიულად წინააღმდეგია მოდერნიზებულ სსრკ-ში საქართველოს შეთრევისა, ჩვემ ევროპულად ორიენტირებული საზოგადოპება ვართ, ნატოსთან ინტეგრაციის მომხრენი.

ამიტომ, სისტემის ფუნქციონირებისთვის აუცილებელია, რომ ,,პროდასავლური ძალებთან" იდენტიფიცირებულნი იყვნენ მხოლოდ ყაჩაღები, შარა გზის ყაჩაღების ხელში - ევროპისკენ მიმავალი ყველა გზა რუსეთისკენ მიდის.

ცინიკოსებს თავი მოაქვთ ახალი, "მათი საქართველოს", დამფუძნებლებად, - საქართველოს, აფხაზეთისა და სამაჩაბლოს გარეშე!

ხალს კი უნდა დარჩეს შთაბეჭდილება, რომ ეს სწორედ ევროატლანტიკურმა ორიენტაციამ მოგვიტანა.

ნუ ენდობით გზის მაჩვენებლებს, გამოიყენეთ კომპასი, მაგრამ რა ვქნათ, იმ შემთხვევაში, თუ მაგნიტური პოლუსები დედამიწაზე გლობალურად იცვლიან მიმართულებას?

Уявіть собі бандитів з великої дороги, які однією, темної ночі розгорнули дорожні указатеді "Європа", "НАТО" на 90 (Грузія), або 180 градусів (Україна), в бік Росії і проводять активну, агресивну пролаганду прозахідної політики, а тих, які йдуть у бік Росії, демонстративно, але м'яко карають і шепочучи чтото наухо, разворвчівают в сторону "Європи". Поки на пострадянських дорогах орудують бандити, всі європейські шляхи закінчуються біля кремлвской стіни, не довіряйте дорожніх покажчиках, користуєтеся компасом!

ჩვენი მოძრაობა, უწინარეს ყოვლისა, რელიგიური მოძრაობაა, რამეთუ რელიგიის გარეშე არ არსებობს ჭეშმარიტი ეროვნული აღორძინება.

ამიტომაც არის დღეს ერთად ჩვენი ერი და ჩვენი ეკლესია, ჩვენ ვებრძვით ულმერთობისა და უსამართლობის უკუნეთ ღამეს, ჩვენ მართალ საქმეს მფარველობს განგება და ამიტომაც დავამარცხებთ მტერი.

ზვიად გამსახურდია

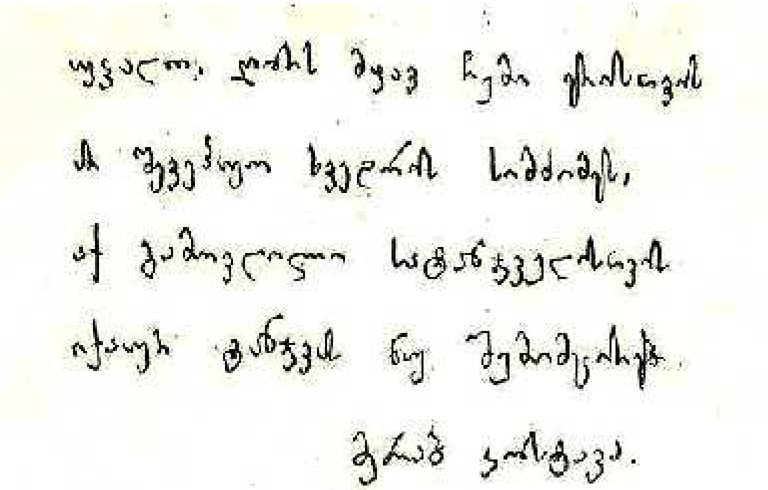

"ხალხს უნდა განვუმარტოთ
განსხვავება ეკლესიასა და
ფიზიკურ ტაძარს შორის.
ეკლესია სულიერი გაგებაა,
ეკლესია სულიერად
არსებობს და ბჭენი
ჯოჯოხეთისანი მას
ვერასოდეს მოერევიან;
ეკლესია მომღვრებაა, ღვთის,
ზეციურ არსებათა და
წმინდანთა ერთობლიობაა.
ეკლესია იდეაში არსებობს,
ხოლო ტაძარი
მატერიალურია და ამქვეყნად
არსებობს. ყველა ტაძარიც
რომ შემუსროს ბოროტმა
ძალამ თავისი
მსახურებითურთ, ეკლესიას
მაინც ვერ გაანადგურებს.
ანტიქრისტეს ძალუძს
თავისი გადაცმული
მსტოვრები შეგზავნოს
ტაძარში, ეკლესიაში კი ვერ
შეგზავნის" -
ზვიად გამსახურდია

ISSN 1987-7986 helsinkiunion@gmail.com

სარედაქციო კოლეგია: ნოდარ კიკნაძე (595353505), ნუკრი ბაღდავაძე, დემნა თორელი